

Guia jove per compartir pis

Presentació

En aquesta Guia de Recursos per a l'Autoocupació en els sectors creatiu i cultural volem posar al teu abast una sèrie de recursos per a facilitar que posis en marxa el teu projecte professional en aquests sectors i desenvolupis tot el teu talent, tot creant la teva pròpia ocupació.

La guia t'ofereix els recursos agrupats per temes per facilitar-te la navegació. A la guia trobaràs des de Documents d'interès per a emprendre, a recursos de Finançament, Formació, Experiències d'altres joves emprenedors/es en aquest camp i Enllaços d'interès.

Aquesta és una guia viva, que volem anar construint amb tu. Per això, si trobes a faltar algun recurs pots contactar amb nosaltres a través d'aquest formulari i l'incorporarem.

Des de l'Oficina de Joventut i Habitatge del Consell Comarcal del Barcelonès esperem que en aquesta guia trobis tots els recursos que necessites per a crear la teva pròpia ocupació en els sectors creatiu i cultural.

1. Introducció

L'Oficina de Joventut i Habitatge del Consell Comarcal del Barcelonès ha volgut crear aquesta Guia per a Joves que volen compartir pis al Barcelonès com un resum de consells per a tots aquells joves de la comarca que vulguin marxar a viure amb altres persones.

Aquesta guia forma part de la col·lecció de guies joves que el Consell Comarcal elabora per a facilitar als joves la recerca d'un habitatge.

Per a tots vosaltres, us volem fer les recomanacions bàsiques per a "Completar el trencaclosques" de la millor manera possible. Aquí trobeu la primera guia que s'elabora sobre aquest tema, creada a través de qüestionaris i d'entrevistes personalitzades i testimonis reals a joves que al llarg de la seva vida han compartit un habitatge.

Aquí podeu trobar tant els consells pràctics com el marc jurídic que acull aquest tipus d'habitatge compartit. Hem posat molta estima en l'elaboració d'aquesta guia per a què us sigui de molta utilitat.

Esperem que aquesta guia sigui del vostre interès!!!

1.1 Sols o en companyia?

L'emancipació dels joves i, més concretament, el fet de marxar a viure sols cada cop s'està complicant més pels elevats preus del mercat immobiliari. Si la compra d'un pis està molt complicada pel cost de l'habitatge, el lloguer d'un habitatge també s'està convertint en un "via crucis" pels joves avui en dia: avals bancaris, un any de fiança, contractes indefinits, una renda que no superi el 30% del sou de l'habitant... Amb aquestes condicions, un jove sol (és a dir, que no vagi a viure amb un altre familiar o en parella) no pot llogar un pis sol. Per aquesta raó, cada cop abunden més els pisos compartits entre joves: habitatges d'estudiants, d'amics, de desconeguts que s'aventuren a viure plegats, de gent gran que conviu amb estudiants que els hi fan companyia a canvi de viure al pis... tot és vàlid i molt més econòmic que afrontar les despeses un sol.

Si, encara que ho vulguis, no tens la sort de tenir la suficient capacitat econòmica per a mantenir un pis sol/sola i tampoc tens ningú amb qui marxar a viure (parella o familiars), t'expliquem quins són les diferents opcions que tens per a buscar companys i els consells bàsics que has de tenir en compte per a què la convivència us sigui fàcil i agradable.

1.2 En companyia de qui?

La pregunta del milió: amb qui puc compartir pis? Qui és qui més em convé? Un amic, un conegut, un desconegut, una persona gran...? Seré capaç d'adaptar la meva convivència a la d'aquella persona? I aquella persona, se sabrà adaptar a mi? Persona o persones? Amb quanta gent seré capaç de conviure? Aquestes

qüestions són les que t'intentarem resoldre per a què tinguis més clar què fer i avaluïs els pros i els contres d'aquesta decisió.

1.2.1 Pisos d'estudiants

No tots els joves tenen la sort de tenir el seu lloc d'estudis prop de casa. Molts nois i noies, sobretot universitaris, han de canviar el seu lloc de residència per poder estudiar el que desitgen. El cas dels universitaris és el més nombrós, ja que si bé els alumnes de secundària poden triar plaça a l'institut que els hi resulti més a prop de casa, els joves que estudien una carrera no sempre tenen els estudis desitjats a la universitat que els és més propera. Per això, han de deixar el pis dels pares per a traslladar-se a un altre habitatge.

Una de les opcions més habituals a l'hora de trobar un nou habitatge són els pisos compartits amb altres estudiants. Els avantatges són, d'entrada, clars: com a part positiva hi ha el fet de compartir pis amb altres joves en la mateixa situació, sovint companys de classe o facultat i l'ambient jove que es respira a la casa. També, el fet de viure amb altres estudiants motiva més a continuar amb els estudis, a tenir a prop una ajuda durant el curs i a viure més immers en el món universitari. Els desavantatges també són clars: els horaris, els costums, l'ordre o el desordre i altres comportaments poden dificultar la convivència entre els joves.

Si ets estudiant, el primer que has de tenir clar és on vols viure. A més de buscar habitació en un pis ja llogat per altres estudiants o llogar un pis i buscar més estudiants que el comparteixin amb tu, existeixen altres opcions com:

- col·legis majors
- residències d'estudiants
- albergs de joventut
- convivència intergeneracional
- convivència amb els propietaris del pis / amb un llogater que no sigui estudiant

Si et decideixes per buscar una habitació dins d'un pis compartit amb altres estudiants o bé optes pel servei d'allotjament de les universitats catalanes (pisos que estan destinats a estudiants d'aquella universitat i a prop del mateix campus universitari), has de tenir en compte diversos aspectes que tot seguim apuntem.

1.2.1.1 Amb quins companys vols viure?

Si tens la possibilitat de triar els companys del pis en què residiràs (bé perquè el llogater inicial siguis tu, bé perquè puguis decidir), contempla quin tipus de persones s'adeqüen més a la teva manera de viure.

* És important que tinguis clar si prefereixes residir amb noies, amb nois o amb una equivalència dels dos sexes. Això depèn molt de cada persona, però hi ha joves que tenen molt clar que no volen viure en un pis on ell o ella sigui l'única persona del seu sexe. Per tant, tingues clara aquesta primera idea. Compartir pis amb gent de sexes diferents és una experiència sovint més enriquidora que pejorativa. És una manera de conèixer més la manera de ser de les persones del sexe contrari. El cas ideal i perfecte, en aquest cas, seria una equivalència en el nombre d'habitants de cada sexe. També hi ha joves que tenen clar que els hi és indiferent compartir pis amb noies que amb nois, i per tant, l'única cosa que els preocupa és que siguin persones amb qui els hi sigui fàcil conviure.

* La convivència entre joves de diferents cultures també pot ser un handicap o un avantatge, depèn de com es miri. Conèixer persones d'altres nacionalitats i costums és tan enriquidor com viatjar i, a més, sempre pots fer amistats que en un futur et convidin a conèixer altres països!!! Això sí, tingues en compte que les diferents cultures sempre comporten diferents costums que estaria bé que coneguessis abans de decidir-te a compartir pis amb estrangers.

Dins d'aquest aspecte, pot ser que siguis tu l'estranger. En el cas que siguis estudiant d'Erasmus o altres programes de mobilitat europea o bé marxis a un país fora d'Europa a estudiar, tingues molt clars els costums del país on vas a viure, ja que aquesta pot ser una font de problemes amb els teus companys.

* La diferència d'edat no sol ser gran en el cas d'estudiants, però si és el cas, cal també que tinguis present si et ve de gust viure amb gent més gran o més jove que tu.

1.2.1.2 Dos són companyia, tres són multitud?

La dimensió de l'habitatge, el preu i altres aspectes poden determinar la quantitat d'estudiants que visquin al pis. És preferible que tinguis clar amb quants joves estàs disposat a viure. Aquest aspecte depèn també de la

teva personalitat. Si ets una persona més aviat tranquil·la, potser prefereixes un sol company/a de pis, però si ets una persona molt sociable, segurament voldràs viure amb molts més companys per passar-t'ho d'allò més bé.

Sovint, compartir pis amb altres estudiants suposa "viure" també amb els seus amics. No vol dir això que el pis hagi d'estar contínuament ocupat pels col·legues dels teus companys, però sí és cert que els estudiants es caracteritzen sobretot per muntar festes ben sonades als pisos compartits. Deixa clar si ets partidari d'aquestes festes i avisa'ls dels teus costums, manies i horaris.

1.2.1.3 Res és per sempre

Abans que res, recorda que la convivència amb estudiants és temporal. Res dura per sempre i és possible que durant la teva estada a l'habitatge, els companys vagin canviant. Un cop marxi algun dels companys, els que quedeu heu de saber molt bé quina persona necessiteu per a què ompli la plaça buida. Si l'experiència amb l'ex-company ha estat bona, el més recomanable és buscar algú similar, sempre que això sigui possible.

En el cas que siguis un estudiant d'un programa de mobilitat, has de deixar molt clar quan entris el temps que hi seràs. Això donarà l'oportunitat als teus companys de pis de tenir el temps suficient per a buscar algú que ocupi la teva habitació quan marxis. I si ocupes l'habitació d'un altre estudiant que hagi deixat el pis, pregunta si pots desfer-te dels mobles que no t'agradin, si pots decorar el teu espai al teu gust, etc.

La resta d'aspectes de la convivència són els comuns de per a qualsevol grup de persones que comparteixin pis. Els desenvoluparem en punts posteriors.

Experiències:

La Mar és llicenciada en Dret per la Universitat Pompeu Fabra. Va estar sis mesos d'Erasmus a Bèlgica compartint una casa amb set nois i una noia. La Mar comenta que va trobar la casa a través d'un amic i va decorar al seu gust l'habitació que li va deixar una altra noia que residia a la casa abans que ella. Tots els companys eren estudiants belgues excepte la noia, que era francesa:

"Alguns d'ells eren una mica bruts, però en general em portava molt bé amb tots menys amb la noia. Amb ella era difícil conviure, tot i que tenia una planta de la casa per ella sola, amb cuina independent. Li agradava manar molt i quan vius amb vuit persones més, has de transigir més. Jo, com estava de pas, vaig aguantar algunes coses, com la brutícia d'alguns dels nois, però amb aquesta companya les coses no van acabar bé. No ens vam entendre".

La Laura és de Girona i està encantada amb la seva experiència compartint pis a Barcelona amb altres estudiants: "M'era totalment impossible comprar un pis o llogar-lo tota sola i a més, m'agrada viure amb altres estudiants per l'ambient que hi ha al pis. Jo noestic feta per viure amb una residència, perquè no hi ha tanta llibertat i no em veia vivint amb gent gran perquè seria com viure amb els meus pares i necessitava trobar-me a mi mateixa sense la pressió i l'observació que tenia a casa". La Laura va tenir la sort de conèixer un noi que buscava algú per viure al seu pis amb dos nois més. Ella és l'única noia: "La relació és molt bona". Som i pensem de manera similar i hi ha bastant de respecte en general".

1.2.2 Amics i coneguts

Una opció bona i arriscada a l'hora de decidir-te amb qui compartir habitatge és compartir pis amb amics i coneguts. Diem bona perquè és la millor manera d'evitar sorpreses desagradables com anar a parar amb companys poc respectuosos, bruts, desconsiderats, que no paguin les despeses, amb qui no tinguis una bona relació personal, etc. L'opció d'anar amb un o diversos amics és dolenta perquè sovint la convivència és la manera més ràpida per trencar una amistat.

El principal consell a l'hora de marxar amb un amic o amiga a viure és avaluar com és de sòlida aquesta relació. Potser el millor és marxar a viure amb algú que coneguis des de fa temps, amb qui hagis conviscut durant curts períodes de temps (vacances, per exemple) i que conegui les teves manies, costums i que tu coneguis també les seves. I és important deixar les coses molt clares: una cosa és sortir de marxa i una altra és la convivència. Per tant, és preferible que cadascú conegui de l'altre quines coses tolera i quines no a l'hora de viure en un mateix espai.

Un cop et decideixes a viure amb un o diversos amics o amigues, ja tens una cosa guanyada: els coneixes. Per tant, no és com viure amb un desconegut. Tens molta més llibertat i seguretat de què vius amb gent amb qui pots confiar-te.

Amb els coneguts, l'experiència és similar però diferent a l'hora: jugues amb el doble avantatge que el conegut ja no és algú que ve de nou i tens aquest punt de seguretat que no et dona la persona desconeguda. Per una altra banda, l'amistat encara no existeix i es pot desenvolupar amb el temps. Per tant, no has de tenir por de què una amistat llarga es trenqui per la convivència, sinó que pots fer que aquests coneguts es converteixin en uns dels teus millors amics.

Experiències:

La Marta va néixer a Santa Coloma fa trenta anys, però es va traslladar a compartir pis amb una amiga a Barcelona. "Abans havia viscut amb dos amics més i va ser una experiència divertida, però va arribar un moment que volia tenir més una llar que un pis. Per això vaig decidir marxar a viure amb una altra persona de confiança". La Marta comenta la seva experiència passada: "Amb aquells dos amics ho fèiem tot junts: viure, sortir... L'amistat va acabar i no es va trencar per culpa de la convivència, però va ser un factor". A la seva companya de pis la va conèixer als 17 anys. "És una persona molt tranquil·la. La meva relació amb ella ha anat a millor. Abans érem amigues i ens vèiem dues vegades a l'any. Ara hi ha molta més confiança. Una cosa positiva ha estat que jo he conegut els seus amics i ella els meus i sovint sortim jo amb els seus amics i ella amb els meus. També és cert que, per la meua manera de ser, a vegades necessito passar temps sense sortir amb ella de festa per agafar una mica d'aire".

El Joan viu amb 4 amics més, tots nois. El pis on viuen ara és el segon que comparteixen tots junts. "La relació és bona amb tots en general, tot i que la convivència és més fàcil amb uns que amb d'altres", diu el Joan. "A dos d'ells no els coneixia molt i ara he intimat més, sobretot amb un, amb qui tornaria a viure si es donés el cas. Amb un altre, segur que quan marxi no tornaré a compartir pis. És molt amic meu i ens coneixem de la mateixa colla, però per convida no servim".

1.2.3 Autèntics desconeguts

Sovint, la decisió de compartir pis ve determinada per la necessitat i no sempre es disposa d'un conegut o amic amb qui viure. En aquests casos, una opció és buscar companys de pis a qui no coneixes, bé perquè necessitis un lloc on viure, bé perquè tinguis una habitació disponible. L'opció de viure amb desconeguts també és la més utilitzada per estudiants (que sovint comparteixen pis amb altres estudiants que troben, per exemple, a través dels anuncis dels taulers d'anuncis de les facultats) i els estrangers.

Hi ha moltes i molt variades maneres de buscar companys de pis desconeguts: des del boca-orella als anuncis, passant per les webs que es dediquen a posar en contacte joves que tenen habitacions lliures amb joves que en busquen... el que ja és més complicat és donar amb els companys de pis ideals.

Si ets un/a jove amb una o diverses habitacions per llogar i cerques companys, tingues en compte els següents consells:

- **La redacció de l'anunci:** tant si publiques la teva demanda de companys/es per Internet, per un anunci a un tauler, etc. has d'especificar exactament quin tipus de persona cerques. Deixa ben clar:

1. El sexe de la persona que busques.
2. Les característiques de l'habitació i del pis (moblat, no moblat, la ubicació, les prestacions...).
3. Si vols persona fumadora o no fumadora i si al pis els habitants ho sou.
4. Les característiques de la persona (tranquil•la, neta, seriosa...).
5. Si teniu animals de companyia o en voleu.
6. El preu de l'habitació (amb les despeses incloses o per separat).
7. Si l'habitació dóna dret a l'ús de la resta d'espais comuns.

- **El càsting:** com si d'una pel•lícula es tractés. Si tens possibilitats, fes diverses entrevistes. Es tracta de citar a diferents persones que responguin al teu anunci. A partir d'aquí, has d'adquirir el paper d'un entrevistador a una oferta de feina: calcula bé la solvència del futur inquilí, intueix si et portaràs bé amb aquesta persona i incideix en aquells aspectes que et/us molesten en la convivència o que no esteu disposats a tolerar.

- **La tria:** un cop hagis escollit la persona que compartirà pis, ajuda-la en tot el que necessiti per fer-li la convivència més grata.

A partir d'aquí, només queda que us coneixeu i esperar que de la convivència neixi una bona amistat. Si l'amistat no sorgeix, com a mínim que la convivència sigui bona.

Els consells en el cas que siguis un jove que busquis un pis per compartir són:

- Els anuncis: tria aquells anuncis que s'escaiguin al que busques. Mira bé tots els detalls (preu, si el pis està moblat, si demanen específicament gent no fumadora, si l'habitació dóna dret a l'ús d'espais comuns...).

- **La visita:** fixa't molt en les dimensions de l'habitació, en la neteja del pis... en definitiva, en si el pis aconsegueix el que es diu a l'anunci. També fixa't en la persona que et fa l'entrevista i intueix si creus que pots entendre't bé amb ella. Posa de manifest les teves manies i costums a la persona que busca company/a. Quan acabis l'entrevista, deixa ben clar si l'habitació t'interessa realment i si ets l'escollit/da, facilita la convivència a les persones amb qui comparteix pis.

Experiències:

La Magdalena és mexicana. Va venir a viure a Barcelona amb una amiga, però la seva amiga pràcticament no hi

era mai, al pis. Quan la seva amiga va deixar definitivament l'habitatge vivenda, va posar un anunci a Internet, va fer un "càsting" i va conèixer la Carolina, una dentista argentina. "Més que triar-la a ella, em va triar ella a mi, més aviat. Ens portem molt bé, no tenim problemes". La Magdalena i la Carolina surten juntes a vegades amb amics i es pot dir que de la seva convivència ha nascut una amistat.

La Paula vivia a Barcelona, però per motius familiars va haver de marxar de casa i no tenia amb qui compartir pis. A través d'una amiga es va assabentar que la germana d'una companya de feina buscava algú a qui llogar la tercera habitació d'un preciós àtic moblat a Santa Coloma. Allà, la Paula va compartir pis amb un noi i una noia, companys però no parella. "Amb el noi, la convivència no va ser gaire bona. A part d'altres problemes, una vegada em va agafar un DVD sense el meu permís i em vaig enfadar molt amb ell, però no ho va tornar a fer més. Per sort, hi era poc a casa". Finalment, els dos companys van marxar a viure amb les seves parelles. "En acabar la convivència, el noi, que era qui havia moblat el pis, va voler vendre'm els mobles a preu d'or. Jo m'hi vaig negar i finalment vaig deixar el pis per marxar a viure a Barcelona". En la seva segona experiència compartint pis la Paula ha tingut, afortunadament, molta més sort.

1.2.4 Vivint amb el propietari

Una de les opcions potser més desconegudes és la de compartir pis amb el propietari de l'habitatge. Bé sigui un conegut, bé un desconegut, una persona més gran o una persona de la mateixa edat, el fet que has de tenir en compte és que la igualtat de condicions no existeix.

Si conviure amb el propietari et satisfà, has de tenir clar que:

* Els anuncis als taulers, internet, etc. haurien d'especificar si és el propietari o bé un inquilí qui lloga l'habitació o les habitacions.

* Si qui lloga una habitació és un inquilí, els drets són els mateixos tant per la persona que busca company com per la persona que busca habitació.

* En canvi, si qui lloga l'habitació és el propietari/a, la situació canvia: els drets del propietari sempre són més que els de l'inquilí dins del pis, però tampoc haurà d'aprofitar-se'n d'aquest fet.

Així, doncs, tingues clar quines són les normes que et marca el propietari: si amb l'habitació van les despeses incloses, quines són aquestes despeses, si tens dret a gaudir de tot el pis, si pots portar amics a casa, si pots decorar l'habitació al teu gust, etc. A més del contracte de lloguer normal, et poden fer signar normes bàsiques de convivència, un document a part que marcarà el que pots fer o no al pis. Per això és important una primera presa de contacte amb el propietari, fent que et deixi molt clares les seves normes de convivència, per veure si pots viure amb ell/a. Un cop us decidiu, assessora't molt bé a través d'un expert en habitatge de si les clàusules del contracte són o no abusives.

EXPERIÈNCIES:

La Pilar és una jove madrilenya que va anar a viure a Badalona per qüestions de feina. Va buscar pis a través de la Borsa Jove d'Habitatge i es va trobar amb l'Anna, una dona de 65 anys i separada, que volia llogar una habitació. Les van posar en contacte i van congeniar a la primera. "L'Anna és alegre, jovial, no es fica en la meua vida i és molt tolerant. No hem tingut mai cap problema, però si sorgís algun conflicte, ho parlaríem". La

Pilar està encantada amb l'experiència perquè totes dues es fan molta companyia i la jove té la llibertat que necessita sense cap problema. "Si vull portar amics a casa, puc", afirma la Pilar.

1.2.5 Viure i conviure amb gent gran

Com ja hem esmentat en un altre capítol, molts joves es veuen obligats a marxar fora de casa per estudiar lluny de les seves localitats. N'hi ha que prefereixen llogar un pis i compartir-lo amb altres estudiants, n'hi ha que prefereix viure en una residència per a estudiants i n'hi ha que es decideixen per una tercera i interessant opció: conviure amb persones grans.

Un dels exemples d'aquesta convivència és el programa Viure i Conviure de l' Obra Social de Caixa Catalunya, que mitjançant un acord amb universitats i ajuntaments dóna oportunitat a joves estudiants de viure amb una persona gran que, a canvi d'aquesta companyia, ofereix al jove allotjament gratuït. Això sí, hi ha requisits que totes dues parts han de complir per a poder-se acollir al programa: el jove ha de ser obligatòriament estudiant sense feina i no tenir més de 35 anys i la persona gran ha de tenir més de 65 anys i autonomia pròpia. Això evita que el o la jove acabi fent de cuidador. Aquesta experiència aporta a les dues persones experiències vitals enriquidores. A més de què la persona gran se senti acompanyada i la persona jove tingui allotjament gratuït, el programa vol fomentar que ambdues parts coneguin molt més l'altra generació. Per a vetllar per possibles problemes que puguin sorgir a la convivència, un equip d'educadors socials i psicòlegs seleccionen tant l'estudiant com la persona gran i porten una avaluació continuada per assegurar-ne que tot funcioni correctament i es realitza un període de prova per a evitar que la convivència no faci aigües.

Amics de la Llar és una altra entitat social que també realitza un programa sobre aquest tipus de convivència. Les condicions són similars i també se segueix un procés de prova de tres setmanes per a veure si el o la jove acaba d'acomodar-se al seu nou habitatge i al seu nou company o companya de pis. El pis obligatòriament ha d'estar a Barcelona ciutat.

Així doncs, la convivència intergeneracional és no només una forma de viure molt econòmica, sinó també una experiència vital enriquidora. A més, els possibles problemes en aquest tipus de situacions sempre es poden solucionar mitjançant l'entitat que realitza el programa i els seus educadors socials, treballadors socials i psicòlegs.

Si voleu més informació, podeu dirigir-vos a:

Programa Viure i Conviure d'Obra Social Caixa de Catalunya
<http://www.fundaciocatalunya-lapedrera.com/ca/viure-i-conviure> [1]

Amics de la Llar
C. Indústria, 218 4t 1a
08026 Barcelona
Tel. 93 436 96 51 / e-mail: barcelona@amicdelallar.com [2]
<http://www.amicllar.com> [3]

1.3 Per on començo?

Si tens clar que la teva opció per emancipar-te és compartir habitatge, ara només et falta buscar el pis i/o els companys. A continuació t'indiquem un llistat de coses que has de fer i llocs on recórrer per a fer la teva recerca més efectiva.

- Buscar pis:

En la nostra Guia per a joves que volen llogar un pis al Barcelonès trobaràs les diferents vies que tens per a trobar un pis de lloguer. Consulta aquesta guia per a tenir en compte tot el que has de saber a l'hora de triar bé el teu habitatge.

- Buscar companys:

En cas que no tinguis companys de pis amb qui anar-te'n a viure, pots buscar-los de la següent manera:

Fer córrer la veu: entre els teus amics/gues, companys/es de facultat, familiars... tothom acaba coneixent algú que busca pis per compartir. Així, tens com a mínim una petita referència de la persona desconeguda amb qui pots arribar a conviure-hi.

Buscar companys per Internet: Hi ha un munt de portals on s'ofereixen i es busquen companys d'habitatge. Al Barcelonès, disposem d'un servei de Borsa Jove d'Habitatge per Compartir.

Penjar cartells: A les universitats, punts d'informació juvenil, casals de joves, etc. Cal posar un anunci clar del què es busca per a no portar a malentesos.

Premsa: Tria bé una publicació que sàpigues que està destinada al públic jove i posa el teu anunci, també de forma clara.

Al nostre apartat Adreces i webs d'interès trobaràs enllaços, telèfons i adreces per a buscar pis i companys, links a la normativa d'habitatge, etc.

2. Aquesta casa és una ruïna!

A més del preu del lloguer, hi ha altres despeses inevitables a l'hora de viure en un apartament. Tant és si el pis és de lloguer o compra, compartit o no. El fet definitiu és que els consums d'aigua, llum, gas, telèfon i la compra setmanal de menjar i altres productes, acaben elevant força la quantitat econòmica destinada a viure emancipat. El com organitzar-se a l'hora de fer front a aquestes despeses és bàsic en el dia a dia d'un habitatge compartit. A continuació, t'expliquem les diferents formes que tenen els joves d'avui en dia per a fer front a tot això.

2.1 Pis buit, pis moblat

Moblar un pis és sovint una de les feines més complicades a l'hora de "muntar la casa". Així, doncs, que t'ho donin tot fet pot ser des de l'opció més còmoda a la més interessant. Si el pis ja està moblat pel propietari, és possible que el preu del lloguer sigui més alt o fins i tot us demanin una garantia addicional extra pels mobles,

però en el cas que l'hagueu de decorar, comprar electrodomèstics, etc. és important que fixeu una sèrie d'aspectes:

EN EL CAS QUE ENTRIS A VIURE AMB MÉS COMPANYS:

* **Decoració de l'habitació:** cadascú hauria de decorar-la al seu gust. Al cap i a la fi, és el vostre espai privat de la casa.

* **Aprofitament de mobles i electrodomèstics d'altres pisos:** si es tenen i funcionen correctament, cadascú pot aportar el que vulgui, si la resta de companys/es estan d'acord. Deixa clar què passarà amb aquell electrodomèstic si qui l'aporta marxa del pis. El més normal és no cobrar res a la resta de companys, però si ho creieu convenient, podeu repartir-vos el cost i que passi a ser propietat de tots.

* **Espais comuns:** parleu del tipus de decoració que voleu i els aparells que necessitareu. No és qüestió de fer una despesa en un rentavaixel·la que no fareu servir o un sofà que no us agradi a tots. Poseu-vos d'acord, feu la compra entre tots i dividiu les despeses a parts iguals. Si algú és "manetes", sempre podeu estalviar-vos uns calerons fent-vos vosaltres mateixos els mobles.

Hi ha botigues famoses on per una quantitat assequible de diners us podeu moblar el pis sencer. Els electrodomèstics, però, ja són un tema a part. Teniu les botigues de segona mà, aquelles on es venen aparells nous amb petits cops a preus força rebaixats, els grans magatzems (més cars, però amb més varietat), les botigues de barri...

* **Cromatisme:** l'elecció dels colors de les parets seria recomanable que fos consensuada. Tothom ha sentit parlar del poder dels colors, com influeixen en el nostre estat d'ànim, etc. Intenteu trobar colors que us siguin agradables als espais comuns. A les habitacions, la decisió ja és més lliure. Cal que tingueu, però, un detall en compte: si feu servir colors llampants, és possible que el propietari us faci repintar el pis d'un color més neutre en el moment de deixar-lo. Si no ho feu així, us podeu jugar el retorn de la fiança.

EN EL CAS QUE OCUPIS UNA HABITACIÓ EN UN PIS JA LLOGAT:

* L'espai privat: si està ja moblat i hi ha mobles que no t'agraden, sempre pots preguntar a qui pertanyen. Si són del propietari, hauràs d'assumir aquests mobles, ja que difícilment els podràs llençar. En cas que siguin de l'antic inquilí, pots optar a aprofitar-los o no. I si l'habitació està buida, hauràs de ser tu qui n'assumeixi la despesa.

* L'espai comú: malauradament, si un pis ja està muntat quan entres, et serà molt complicat demanar els companys que canviïn allò que no t'agrada dins l'espai comú.

* Aportar el que no hi ha: si els companys et deixen i tens electrodomèstics o mobles comuns per aportar, ho pots parlar i compartir-los amb la resta de companys.

EXPERIÈNCIES:

L'Hugo viu a L'Hospitalet en una casa de dos pisos que comparteix amb un amic i una altra companya de pis. Van trobar l'habitatge a través de la Borsa Jove de L'Hospitalet. "El pis estava moblat parcialment, però vam anar llençant mobles. No m'agraden massa els mobles i li vam dir a la propietària si els podíem llençar. A la meva habitació només hi ha dos mobles". Sobre la decoració, l'Hugo és clar: "No vam tenir discussions en absolut ja que a les habitacions cadascú té els mobles que vol i als espais comuns ens vam posar d'acord per desfer-nos del que no volíem".

Abans, els dos amics vivien a un altre pis: "Finalment, no vam aprofitar els mobles de l'altre pis i el meu amic, l'Oriol, se'ls va portar a una casa que té a Lleida. La propietària d'aquest pis ens va deixar la rentadora, la nevera i el microones. Al principi ell no els volia perquè no sabia que passaria si s'espantaven, però finalment ens els vam quedar. Així, ens vam estalviar diners i el trasllat dels trastos".

La Marta, que comparteix pis amb una amiga a Barcelona, va fer servir el criteri comú per moblar el pis: "jo em vaig emportar alguna cosa d'un pis on vivia abans, però només per la meva habitació. Vam anar juntes a comprar i vam trobar un estil intermig entre els seus gustos i els meus. A ella li va més l'estil pop i a mi m'agrada més un altre estil". Sobre els electrodomèstics, la Marta explica que la seva companya va posar més diners en un començament "perquè jo anava més apurada. Després vaig anar comprant jo també coses i la nevera sí que la vaig aprofitar del pis anterior on vivia". La confiança en aquesta convivència és bàsica, ja que "quan una no arriba econòmicament, l'altra l'ajuda posant diners per avançar si s'han de comprar coses".

2.2 Mil despeses i pocs calés

El pagament del lloguer del pis i les despeses de consum són qüestions molt importants que tots els habitants han de tenir molt clares abans d'anar a conviure junts. Moltes vegades, no tothom paga el mateix percentatge de la renda del lloguer o s'ha de decidir com s'assumeixen les despeses de llum, aigua, gas, telèfon, el menjar, els productes de neteja, etc. Per tot això i perquè no hi hagi problemes, s'han d'establir les maneres de fer els pagaments de les despeses i cal que tothom tingui ben clar com fer front a tot això.

2.2.1 Aigua, llum, gas i altres assumptes ineludibles

A la renda del lloguer se li han de sumar mensualment altres despeses, les que corresponen al consum d'energies i el telèfon. Algunes, com el cas de la llum, l'aigua i el gas (sigui del tipus que sigui) són necessàries per viure. El telèfon, però, no és present a totes les llars. Les despeses s'han de fer front amb un extra de diners que depenen del tipus de convivència no està inclòs dins el preu total del lloguer (exceptuant aquells llogaters que relloguen habitacions amb les despeses incloses al preu total). Com fer el pagament és un assumpte important a tractar.

- Pagar a parts iguals:

Els nostres enquestats prefereixen, per àmplia majoria, pagar a parts iguals el consum. És lògic, tenint en compte que no és molt fàcil saber qui gasta més o menys electricitat o aigua. Si ho considereu oportú, podeu fer un decàleg amb diferents normes per estalviar energies (no deixar el llum encès si no hi ha ningú a una habitació, optar preferentment per una dutxa en lloc d'un bany, etc.).

- Que cadascú pagui allò que consumeix:

Útil pel que fa a la factura de telèfon. Ara, amb les tarifes planes que ofereixen moltes companyies d'Internet (aquelles ofertes que inclouen les trucades locals i nacionals gratuïtes amb connexió a Internet), ja pràcticament no s'han de fer càlculs mirant la factura telefònica i esbrinant qui ha trucat a cada número. Tot i això, poden haver-hi trucades internacionals (sovint als pisos on viuen companys estrangers) o a mòbils que sí es poden separar. Sí això és així i de cara a estalviar problemes si arriba una factura molt elevada, penseu a fer un pot comú per fer front a aquestes trucades o bé les pagueu a part. Les factures de telèfon, si es demana a la companyia, us poden arribar detallades, amb el preu exacte què ha costat cada trucada.

Les maneres de fer front als pagaments són diverses. Els nostres entrevistats les resumeixen així:

- **Un company fa el pagament i es passen comptes:** un dels habitants té domiciliades les factures al seu compte bancari i la resta li fan l'ingrés dels diners o li donen en metàl·lic. És una manera còmode de fer front a les despeses, però per fer els comptes més clars, és preferible que totes les factures estiguin domiciliades a un sol compte bancari. Això sí, cal ser puntual a l'hora de donar-li els diners al titular del compte, perquè no es quedi sense diners i evitar problemes que afectin la convivència.

- **Crear un compte conjunt:** en els casos en què sigui possible, crear un compte conjunt on dipositar els diners per les factures i domiciliar-les totes aquí és una bona solució. S'ha de tenir cura de què aquest compte d'estalvis no es quedi a zero.

- **Una persona recull els diners i paga les factures:** en el cas que no vulgueu domiciliar les factures, una bona solució és recollir els diners i que un dels companys, qui tingui més temps lliure, faci els pagaments al banc. Això té un inconvenient: si un dia s'oblida o no té temps i teniu un tall al subministrament, el problema és de tots.

No hi ha una manera infal·lible, segons els nostres entrevistats, de fer front a aquests pagaments, així que poseu-vos d'acord en quina és la manera que veieu més còmode de pagar els subministraments i sigueu regulars amb els vostres pagaments per a no tenir problemes posteriors amb els companys.

EXPERIÈNCIES:

El Joan viu amb quatre amics més i amb el tema de les despeses afirma que tots "són una mica deixats. Les factures arriben esglaonadament i sempre en tenim alguna pendent. Tenim la sort que la immobiliària ens deixa pagar el pis entre l'1 i el 25 del mes. Quan arriba el torn de pagar el pis, posem 50 euros més per persona i un o dos de nosaltres fem el pagament. No tenim res domiciliat". Les despeses sí les paguen a parts iguals, però el lloguer el van repartir segons la mida de les habitacions. Així, doncs, cada company paga un preu diferent pel pis, però només per aquest fet.

La Marta, que viu amb una amiga a Barcelona, va decidir crear un compte conjunt al banc per a pagar a parts iguals. "A principis de mes, el banc ens treu una part del nostre sou per a pagar el lloguer i les factures. Afronem les despeses a parts iguals". La Marta té tots els serveis contractats, excepte el gas. "Fem servir butano. Moltes vegades tenim problemes perquè ens quedem sense i hem d'anar buscant els repartidors, vivint com vivim en un sisè pis".

2.2.2 Omplir la nevera, omplir la llar

Assumpte indispensable per viure: omplir la nevera i comprar els productes necessaris d'ús diari per viure. A cada pis compartit- segons hem pogut comprovar pels nostres enquestats - aquest és el tema que més divideix els companys.

En una àmplia majoria, els joves prefereixen anar per lliure. És a dir: cadascú compra el que vol perquè els gustos a l'hora de menjar són molt diferents. Pel que fa a la compra de productes de neteja, etc. les diferències no són tan grans.

N'hi ha, però, de més "unitaris" que prefereixen fer compra comuna. En qualsevol cas, a continuació us expliquem quines són les diferents maneres d'afrontar el fet d'haver de fer la compra setmanal:

- **Cadascú compra el que vol:** l'organització de la compra de menjar es fa per lliure. Cadascú compra el que vol i es fa càrrec de les seves pròpies despeses.

- **Compra per tornos:** Un o dos fan la compra setmanal i es van alternant amb la resta dels companys. És una bona opció pels pisos amb molts habitants. Les despeses s'afronten o bé posant els diners a parts iguals, o bé pagant un i repartint posteriorment les despeses entre tots.

- **Que compri qui pugui:** hi ha llars que s'organitzen com poden. Si els habitants són gent en general molt ocupada, es decideix que vagi a fer la compra qui pugui per tots. No és el millor sistema, ja que deixar les coses a l'improvització pot derivar en el fet que alguna vegada s'acabi el menjar o els productes de la llar. Tot i això, com apunten els nostres entrevistats, aquest sistema de fer la compra no sempre ha de fallar, forçosament.

Pel que fa al pagament de tot el que es compra: els joves que han col·laborat en aquesta guia ens comenten que els pagaments extres que suposa la compra de menjar i productes per la llar els fan de les següents maneres:

- **Comprar i passar comptes:** Si les compres es fan comunes i un avança els diners, cal guardar tots els tiquets i passar comptes a finals de mes o quan es cregui convenient.

- **Comprar i no passar comptes:** en el cas dels pisos amb pocs companys, si hi ha molta confiança, hi ha qui prefereix comprar i fer l'"avui per tu, demà per mi". Això només sol ser així quan els companys són bons amics i es comparteix el menjar.

- **Fer un pot comú:** Afegir una quantitat de diners per avançat i anar a comprar també és una altra de les maneres de fer front als pagaments. En aquest cas, es reparteixen les despeses d'entrada i el que sobri del pot (en cas que sobri) s'acostuma a deixar per una futura compra.

- **Cadascú paga el que compra:** Si cadascú compra el que vol per sí mateix i no es fa compra comuna, cadascú és lliure de gastar el que cregui convenient en menjar. Pel que fa als productes de manteniment de la llar, aquest sistema de pagament no va bé, ja que normalment són productes que es comparteixen.

Un cop teniu la nevera plena, heu de ser molt conscients del que és vostre o no. Si cal, etiqueteu el vostre

menjar o distribuïu-vos els calaixos. Respecteu el menjar dels altres i si agafes alguna cosa per avançat d'un company, recorda't de reposar-ho aviat. Es tracta, en resum, d'unes mínimes normes de convivència per a no tenir malentesos.

EXPERIÈNCIES:

La Mar, al seu pis d'Erasmus a Bèlgica on vivia amb vuit companys més, es dividien la nevera en calaixos. "Cadascú es comprava el que volia i posàvem el nostre menjar al calaix que ens tocava. Jo el compartia amb un amic belga. La carn allà és molt cara i, per tant, quan la ficàvem al congelador, l'etiquetàvem amb el nostre nom". A vegades, la Mar o els propis companys s'agafaven menjar "prestat". "Si agafàvem alguna cosa dels altres, sempre els avisàvem", apunta.

La Paula va tenir un problema amb un company a Santa Coloma, al pis que compartia amb un noi i una noia. "El noi tenia un problema de salut i a les nits ens desapareixia el menjar. Com que no el vàiem, no teníem proves per acusar-lo". Pels diferents gustos i horaris dels tres, cadascú es comprava el que volia. Per això, el fet que el menjar anés desapareixent era un problema gran que va afectar negativament la convivència.

2.2.3 Quan alguna cosa es trenca ...

Les reparacions a la llar constitueixen una font de despeses important en cas que s'espatllin o trenquin coses indispensables per viure-hi. La rentadora, la nevera, el microones, el televisor... tots els electrodomèstics o qualsevol altra part de la llar es pot fer malbé i la reparació és una cosa que heu d'assumir entre tots.

En aquestes qüestions, tot és negociable. Si algú no pot assumir el pagament d'una despesa extra, sempre es pot arreglar al mes següent en el preu total de la seva part del lloguer. També és convenient que si el que s'espatlla ha estat pel pas del temps i no per un mal ús, sigui una despesa compartida entre tots els companys de pis. Si ha estat per un mal ús puntual, la decisió de qui fa front a la despesa és quelcom que s'ha de parlar. En tot cas, donat que això pot portar problemes, cal que ho parleu tot i deixeu clars aquests assumptes.

D'altra banda, cal que tingueu en compte que determinades coses de la llar que s'espatllen pel pas del temps (l'escalfador de l'aigua, la cisterna del bany, etc.) normalment són reparacions que les ha de pagar el propietari.

2.2.4 La comunitat

Les despeses de comunitat (porteria, neteja de l'immoble, vigilància, etc.) són assumides, en principi, pel propietari, si no s'estipula el contrari al contracte. Si així fos, anualment no es poden pujar més del doble de l'IPC i en el contracte s'ha de fixar el cost anual d'aquests serveis. Si aquestes despeses les assumeix l'arrendatari, haurà de constar al contracte de lloguer i s'ha d'especificar al contracte l'import i a quin període correspon (per exemple, 60 euros cada dos mesos). L'inquilí haurà de rebre especificat en el rebut de lloguer les despeses de comunitat.

Si a les reunions de la comunitat de propietaris (a les quals ha d'assistir el propietari) es decideix pujar l'import de la quota, el propietari només podrà pujar aquest increment un cop a l'any i amb el límit del doble del percentatge que es pugui incrementar la renda d'aquell any. Només es pot augmentar la quota anualment i el propietari li ha de comunicar al/la llogater/a mostrant-li copia de l'acord pres en junta de veïns.

Respecte a les reparacions de l'escala, el/la llogater només suportarà els imports de la quota ordinària de la comunitat, mai les "derrames" per reparacions: col·locació d'ascensor, façana, teulada,... Tot això ho marca així l'actual llei d'arrendaments urbans (LAU del 1994). Als contractes subjectes a lleis anteriors, els anomenats contractes de renda antiga d'import molt baix, les possibles reparacions de l'escala les han de suportar els/les llogaters/es. Sempre, però, s'ha de comprovar la llei a la què el contracte està subjecte i els pactes i acords als que ambdues parts van arribar en signar-lo.

Les despeses de la comunitat de propietaris són un afegit més que s'ha de pagar al marge de la renda del pis. Tot i això, com ja hem comentat, no tots els propietaris la cobren, ja que hi ha alguns que la prefereixen assumir. Si no és el vostre cas, heu de decidir com ho pagueu: normalment, és a parts iguals, ja que tots els inquilins del pis gaudireu dels mateixos drets a la finca.

3. Territori privat, territori comú

Els pisos compartits tenen dos espais ben diferenciats: els comuns, és a dir, els que comparteixen tots els membres de la llar i els privats. Els comuns són el menjador, la cuina, el lavabo i altres espais com la terrassa o les habitacions que no siguin utilitzades per dormir, a més de la comunitat de veïns. Els privats són les habitacions, que pertanyen exclusivament a qui les paga.

Una de les normes principals de convivència és respectar aquests la privacitat de les habitacions i mostrar també un respecte i un ordre en els espais comuns. En aquest apartat reflexionem i aportem experiències sobre la convivència en aquests espais i et donarem els consells bàsics per un dels temes més espinosos en una convivència: la neteja del pis.

3.1 Una mica de respecte

Hi ha una dita que assegura que no es coneix bé a una persona fins que es conviu amb ella. Per tant, no és cap secret que la convivència entre persones és un aspecte sovint complicat. Cada persona té costums, maneres de viure i comportaments particulars que poden “quadrar” o no amb els d’una altra persona. A l’hora de conviure amb altres, el respecte és fonamental i s’ha de tenir en compte que les coses que poden molestar en la convivència amb un familiar o amb la parella es toleren més que les d’un company/a de pis. S’ha de tenir en compte que viure amb algú implica sovint cedir, entendre, comprendre i tolerar, a més de fer-se respectar i deixar les coses clares.

Marcar unes normes bàsiques de convivència és primordial a l’hora de marxar a viure amb algú o triar un company/a de pis. Cal parlar-les i, si cal, negociar-les. Això implica des dels horaris d’ús dels espais comuns, les companyies que es poden portar al pis, el respecte dels torns de neteja, les activitats que es poden fer o no dins de l’habitatge, etc. En resum: deixar clares les manies i el que es demana perquè la convivència no sigui un infern.

A continuació, t’expliquem les normes bàsiques pel que fa als espais comuns i espais propis de l’habitatge a

compartir.

3.1.1 Prohibit el pas

Els espais no comuns de la casa i el seu accés lliure per part de la resta de companys és un tema important a parlar en la convivència. Molts joves són molt gelosos del seu espai privat o de l'ús dels espais comuns en un temps determinat. Per tant, és important que ho parleu abans de conviure-hi.

Pel que fa a les habitacions, els espais privats, hi ha joves que les tanquen amb clau, tot i que la gran majoria dels nostres entrevistats afirmen que no ho fan. Els motius? Confien plenament en els companys de pis i per tant no ho necessiten fer.

Sobre l'ús de les habitacions, sol imperar el sentit comú. El que majoritàriament es diu és que trobar la porta tancada és signe que no s'ha d'entrar o bé s'ha de trucar abans d'entrar. Sobre entrar a l'habitació d'un company de pis que no hi és en aquell moment, generalment els comentaris són que poden entrar lliurement o bé que no entren perquè no tenen motius.

El sentit psicològic de tancar la porta amb clau pot tenir un significat que va més enllà del mateix fet de tenir un pany a la porta: és un signe de desconfiança. L'àmplia majoria dels entrevistats es mostren amb molta voluntat de que la convivència sigui tot el més confiada possible. Aquí pot estar, doncs, un dels motius per a no tancar mai la porta de l'habitació amb clau i de no posar normes de privacitat d'espais al pis.

EXPERIÈNCIES:

La Mar comenta que a Bèlgica, al seu pis d'Erasmus, tothom tenia pany a la porta de l'habitació, però ningú acostumava a tancar-la amb clau: "hagués estat estrany fer-ho". Els únics moments en què recorda haver-la tancat és quan no hi havia ningú a casa i ella marxava, per si algú entrava a robar. Els companys tenien via lliure per entrar quan ells volien i ella també tenia via lliure per poder entrar a les habitacions dels altres "sempre picant abans d'entrar, clar".

La Laura viu en un pis d'estudiants a Barcelona. Ella deixa entrar els seus companys a la seva habitació quan no hi és: "confio en els meus companys de pis i a mi m'agrada que si necessiten alguna cosa ho puguin agafar. Fins i tot deixo que dormi algú a la meva habitació si jo no hi sóc". Al seu pis no hi ha normes sobre la privacitat d'espais: "només que no deixin res brut. Són normes de sentit comú".

La Rosa viu ara amb una noia més, però abans eren tres companys de pis. Per ella, la confiança també significa no tancar la porta de l'habitació amb clau: "cap habitació està tancada, respectem molt els espais privats i, en principi, ningú entra a l'habitació sense permís. Hi ha total confiança que no es farà així".

La Susanna ara mateix viu en un pis amb tres amigues més a L'Hospitalet, en un pis que van trobar mitjançant la Borsa Jove d'Habitatge. "Tancar l'habitació amb clau ens donaria mal rotllo. Les meves amigues poden entrar quan vulguin a la meva habitació".

3.1.2 Fer i deixar fer

La privacitat d'objectes i l'ús i manteniment dels espais comuns són una de les coses a tenir en compte, a parlar i a respectar entre els companys i companyes d'un pis.

No a tothom li agrada que li manllevin un objecte sense el seu consentiment o que li moguin de lloc les coses dipositades als espais comuns. Per això, és imprescindible que es deixi tot molt clar: "els CDs són meus i de ningú més", "no es toca el meu calaix del lavabo" o "no prestis mai res meu sense el meu consentiment a ningú", són algunes de les frases claus que has de dir per a deixar clar als companys quines són les coses que et poden arribar a molestar en aquest aspecte.

Sobre l'ús d'espais comuns: la neteja d'aquests llocs del pis, l'ús a hores intempestives que puguin molestar els companys, el torn per fer servir el lavabo, etc. són també aspectes claus en la convivència. S'han de tenir molt en compte els horaris de la resta de companys, els comportaments que els puguin molestar els espais comuns i altres aspectes.

En relació al tema de la neteja, parlem en un altre apartat, ja que el tema de per sí és un dels més conflictius per a la convivència. Pel que fa a la privacitat d'objectes, et donem els següents consells:

- **Avisa abans d'agafar sens permís:** Només amb comentar-li al company o companya allò que vols o necessites, n'hi ha prou.

- **Els teus amics no són els seus amics:** És qüestió de sentit comú, però mai deixis res dels teus companys a terceres persones, sobretot si aquestes persones no són conegudes pel company o companya en qüestió.

- **Els espais comuns-privats són sagrats:** Si els calaixos del lavabo, per exemple, estan repartits, és recomanable no tocar res d'aquests espais, no moure els objectes de lloc i no fer ús de tot allò del qual no us hagin donat permís explícit. Això, per descomptat, dependrà del nivell de confiança en cada cas.

Els espais comuns i el seu ús implica que:

- **Els teus amics han de respectar-los com fas tu:** Cada persona és responsable dels amics i amigues que porta al pis. Qualsevol d'aquestes activitats que faci una persona externa al pis pot portar discussions. Per tant, per evitar problemes, deixa les coses clares als visitants si creus que la seva actitud pot molestar al teu company/a de pis.

- **Respecta el silenci:** Si els teus companys tenen horaris diferents, vigila el volum dels aparells (la tele, la música a certes hores de la nit...). També pensa que no tothom pot voler que se celebri al seu pis una festa en un dia laborable, així que si ho tens pensat, parla-ho abans i si algú no està d'acord, desisteix de la teva proposta o munta la festa en un altre lloc.

En definitiva, el "fer i deixar fer" és més una qüestió de saber comportar-se. No calen gaires normes, sinó més aviat diàleg, confiança i, sobretot molta empatia.

EXPERIÈNCIES:

El Joan i els seus amics comparteixen per segon cop pis. Ja es coneixen des de fa temps, són amics i es deixen les coses l'un a l'altre, tot i que a vegades ha passat que no les han tornat a veure: "algun CD m'ha desaparegut", diu en Joan no culpa ningú ni li dona molta transcendència. La privacitat d'objectes no el preocupa tant com l'ús de l'espai comú: "tinc un dels companys que algun dia ha portat amics a casa un diumenge de matinada. No em molesta, però sí que és cert que a vegades t'aixeques i vols esmorzar

tranquil·lament i no pots perquè tens el menjador ple de gent”. El tema en sí no el preocupa molt, però afirma que si es repetís moltes vegades, a la llarga podria convertir-se en un problema per a la convivència.

L’Oriol té dos companys de pis més, una noia i un noi. Sobre la privacitat d’objectes, ell ho té clar: “Allò que és meu, és meu i allò que és teu, és meu. Aquesta és la nostra política”. Sobre l’ús d’espais comuns, només els preocupa la neteja.

3.2 Organitzar-se o morir!

La convivència en un pis compartit comporta, obligatòriament, una necessària organització pel que fa a determinar unes mínimes normes de convivència i un repartiment equitatiu de les tasques a fer dins l’habitatge. La neteja és un dels temes essencials per a la convivència i un dels factors que més discussions provoca. Per aquest motiu, és important que entre tots els habitants d’un pis s’acordi la manera de repartir aquestes tasques i d’altres, com qui cuina, qui neteja els plats, qui para la taula, etc.

L’organització és clau per a evitar conflictes. En aquest punt us donem les pistes bàsiques per a dominar alguns aspectes fonamentals dins la convivència.

3.2.1 Distribuir responsabilitats

Les responsabilitats dins d’un pis compartit passen per la neteja dels espais comuns, la compra setmanal i la preparació dels dinars i sopars. Sobre com organitzar-se per a fer la compra setmanal ja hem parlat en un apartat anterior. En canvi, el tema de la neteja, per sobre de a qui li toca cuinar, és un dels aspectes que els nostres enquestats consideren bàsics a l’hora de compartir habitatge.

3.2.1.1 La Neteja del pis

Una mala convivència pot començar per la manca d'higiene. Si bé és cert que a moltes persones no els agrada netejar, la gran majoria acaba cedint per a poder tenir una convivència bona. Així, doncs, aquestes són algunes de les maneres d'organització que hem pogut observar en les entrevistes als joves que han col·laborat amb nosaltres.

- **Neteja per torns:** si bé els espais privats (les habitacions) se'ls neteja cadascú, els espais comuns es fan de manera rotatòria. Per això, s'elabora un calendari que contempla que cada cert període, un dels habitants ha de netejar, normalment una vegada per setmana. El problema d'aquest tipus de calendaris de neteja és que normalment no es porten al dia. El sistema funciona per a pisos amb molts habitants.

- **Neteja qui pot:** Aquesta opció és més aleatòria. Qui pot, neteja. Els problemes venen quan ningú pot per qualsevol raó i el pis porta dies sense ser netejat. Una altra opció també seria netejar sobre la marxa: qui embruta, neteja.

- **Neteja per parts:** Hi ha qui opta per distribuir-se els espais de la casa depenent de les preferències (hi ha qui prefereix fer la cuina o bé el lavabo, o algú al·lèrgic a la pols pot preferir fregar i no treure la pols, etc.).

- **Tots a una:** Optar per posar un dia a la setmana per a que tots els companys i companyes netegin és una bona opció per a pisos amb poca gent. Així, doncs, tothom comparteix la feina, es fa tot en un sol matí o tarda i fins a un proper dia no us heu de preocupar.

- **Contractar un/a professional de la neteja:** És la opció còmode, però econòmicament menys estalviadora. El que sí que us estalviareu són problemes, mal de caps (sobretot si la neteja no és el vostre punt fort) i discussions.

En qualsevol cas, els majors problemes se solen presentar per tot el contrari a la neteja, és a dir, per la manca d'higiene tan personal com als espais comuns.

3.2.1.2. Cuinar

Cuinar és una habilitat que no tothom té de la mateixa manera. Pot ser que alguns companys tinguin més o menys traça a l'hora de fer el menjar o el sopar, però el que és cert, és que tothom s'acaba espavilant a la cuina. Els nostres entrevistats s'organitzen de la següent manera:

- **Cadascú es fa el seu propi menjar:** Com que els gustos a l'hora de menjar són diferents, cadascú es prepara allò que vol. Els horaris també forcen moltes vegades a fer que no tots els companys puguin sopar o menjar junts.
- **Cuina qui més traça té:** a canvi de que l'altre o altres companys facin altres tasques, cuina aquell que més li agrada o més en sap.
- **Els dinars i els sopars es fan fora de casa:** és la opció del treballador a jornada partida o la d'aquell que prefereix sopar de restaurant amb altra gent. Alguns dels nostres entrevistats ens comenten que tots els companys a diari dinen o sopen fora de casa com a mínim un cop al dia.

La resta de responsabilitats que comporta un pis (pagar les factures, assistir a les juntes de veïns si el propietari us autoritza, etc.) ja han estat comentades a l'apartat Aquesta casa és una ruïna!.

EXPERIÈNCIES:

La Rosa, amb la seva companya de pis, s'organitza la neteja repartint les parts del pis. "El més ideal és arribar a un acord mutu i aconseguir que cadascuna s'encarregui del que més li agradi. Si hi ha bona comunicació i sinceritat es pot aconseguir. Si hi ha alguna cosa que no agrada a cap de les dues aleshores ho repartim per setmanes o mesos.

La Mar comenta que la neteja no era el punt fort del seu pis d'Erasmus on vivia. "Cadascú anava molt a la seva i la brutícia s'acumulava fins que algú no podia més i netejava. Normalment, netejava més la única noia a part de mi que vivia al pis. Jo em solidaritzava i començava a netejar amb ella". Això, diu la Mar, pel que feia als espais comuns. "Les habitacions, cadascú les netejava quan volia. Hi havia habitacions que estaven fetes un fàstic, però d'altres més ordenades. Depenia de la persona".

L'Israel va viure amb dos companys de feina de manera temporal. Els seus companys i ell pràcticament no es repartien la neteja. "Jo netejava la meua habitació, el lavabo, el menjador i la cuina". Això va ser fruit, en part, d'una manca de planificació, el no distribuir la neteja del pis i deixa-ho tot una mica a l'atzar. Tot i això, l'Israel tenia molt clar que les habitacions eren cosa de cadascú.

El Juan Pablo és xilè i després de passar una temporada amb uns cosins a Barcelona, va marxar a viure amb dos desconeguts. El torn de neteja que van establir és rotatori i per zones: "cada setmana un neteja una part del pis: el lavabo, el saló, un altre la cuina... així anem fent". D'aquesta manera, tothom neteja totes les parts del pis i la freqüència fa que tot estigui sempre net. Pel que fa a les habitacions, com acostuma a passar, cadascú es fa la seva pròpia neteja.

3.2.2 Entrar i sortir

Els espais comuns són una zona a respectar quan l'altre no vol ésser molestat. És possible que un dia tingueu ganes de muntar una festa i que a un dels companys no li vingui de gust. També és possible que pels vostres horaris, feu ús dels espais comuns a unes hores que no són les adequades per a no molestar els altres. Per tots aquests motius, és important que dialogueu i no us preneu llibertats sense consultar-ho abans.

És ben cert que un o uns companys mai us podran marcar els horaris sobre quan fer ús del saló, de la cuina, del menjador..., però sí que heu de saber que la vostra llibertat acaba quan comença la dels altres. Per tant, si teniu intenció de portar amics a casa, muntar una festa, fer ús de la cuina a hores que no són les habituals, etc. és preferible que ho comenteu.

EXPERIÈNCIES:

La Marta sempre dialoga amb la seva companya de pis quan vol fer alguna festa a casa. "Si ella no està d'acord, ho deixo per un altre dia", comenta. Tot i que normalment no passa, la Marta sap que la seva companya és una noia molt tranquil·la i per evitar molestar-la, li comenta abans. "Negociem en aquest aspecte perquè compartim molt els espais comuns. A vegades, si algú porta amics a casa, o l'altre o es suma a la festa o marxa".

La Mar només recorda un problema gros a la seva casa a Bèlgica, que compartia quan va marxar a fer una beca Erasmus. "Tenia mala relació amb una companya. De fet, tothom al pis tenia problemes amb ella. A tres dies de marxar, vaig voler muntar un sopar per a un company espanyol que també marxava. Jo no havia muntat cap festa al pis durant tota la meva estada. Per una història que res tenia a veure amb mi, em va dir, un cop ja havia comprat tot per a preparar el sopar, que no podia convidar ningú aquella nit. La vam tenir grossa i finalment em vaig sortir amb la meva. Evidentment, no li vaig tornar a dirigir la paraula. Allà tothom muntava festes quan volia perquè la casa era de quatre plantes i ningú molestava ningú, normalment".

3.3 Convivències difícils

Anomenem en aquesta guia les convivències difícils a aquelles en les que influencien factors com el tabac, els

animals i la convivència entre sexes. No és que necessàriament aquests aspectes hagin de convertir el fet de compartir habitatge en quelcom més complicat, però sí que apunten particularitats diferents dins la convivència. Així, doncs, ens centrem en aquests tres aspectes: poden fumadors i no fumadors compartir espais sense que uns molestin als altres?, és tothom tolerant quan entra un animaló a casa?, els homes i les dones són tan diferents a l'hora de conuiu? En aquest apartat, intentarem donar diferents punts de vista per a que hi reflexioneu.

3.3.1 Tabac, animalons i altres costums quotidians

La convivència entre fumadors i no fumadors i amants dels animals pot un problema gran entre els habitants d'un mateix pis. Mentre el primer dels conflictes és, a priori, més fàcil de solucionar, el segon pot esdevenir més complicat.

3.3.1.1. TABAC

Els nostres entrevistats ens han comentat, en línies generals, que la convivència entre fumadors i no fumadors és fàcil sempre i quan es respectin els llocs on es pot fumar. Molts dels joves són força tolerants, segons ens comenten els enquestats, a l'hora de permetre fumar al pis compartit, encara que un mateix no sigui fumador. En el cas dels habitatges compartits per fumadors i no fumadors, el més habitual, però, és no fumar als espais comuns com la cuina o el lavabo. Al menjador, normalment, és permès així com a les habitacions de cadascú. En el cas dels habitatges on tots els companys i companyes siguin fumadors, el problema no sol existir.

El primer que has de tenir clar quan comparteixes habitatge és si ets capaç de suportar el conuiu amb fumadors. Si no ets capaç, millor que ho especifiquis, tant a l'entrevista de recerca de pis (si en busques) com als cartells (si ofereixes habitació).

3.1.1.2. ANIMALS

Els animals de companyia són quelcom molt particular. No a tothom li fan gràcia les bestioles ni totes les persones tenen ganes de compartir pis amb un animal. A més de les fílies i fòbies personals per les bestioles que cadascú pugui tenir, existeixen també les al·lèrgies a determinats animals, com ara les que provoquen el pèl de gats i gossos. Així, doncs, cal deixar ben clar d'entrada si es vol tenir o no un animal a casa. Si s'accepta viure amb un animal (bé perquè al pis ja hi visqui l'animal, bé perquè vagis a un pis a viure amb companys i siguis tu qui tinguis l'animal), ha de quedar ben clar qui se'n es fa càrrec de tenir cura de la bestiola. Normalment, és el propietari de l'animal qui se'n fa càrrec, però si és un animal de tots els companys del pis, parreu abans de com us distribuïu l'atenció cap a la bestiola.

La convivència amb animals pot portar problemes amb la resta de companys. Mireu de ser dialogants en aquest aspecte si l'animaló trenca alguna cosa de la resta de companys o si dóna més problemes dels normals. De no ser així, és possible que la convivència amb la bestiola acabi per fer-se insuportable.

La major part dels nostres enquestats no tenen mascotes al pis, però n'hi ha alguns que tenen peixos o tortugues d'aigua, animals que no solen produir al·lèrgies ni necessiten una cura excessiva.

3.1.1.3 ALTRES COSTUMS QUOTIDIANS:

Els costums de cada persona poden arribar a molestar molt als companys. Tot i que els nostres entrevistats

diuen, en general, que tot ho parlen quan alguna cosa els molesta, és també molt important parlar abans d'encetar la convivència. La música a un volum massa alt, les companyies d'algunes persones que poden entrar al pis lliurement, etc. poden ser motiu suficient per trencar una convivència o fer-la malbé. Els joves que hem enquestat insisteixen en el fet de que el diàleg és imprescindible ja que, si no es parlen les coses, els problemes s'hi van afegint fins que esclaten.

EXPERIÈNCIES:

La Magdalena viu amb una companya a Barcelona. Tenia dos gats però els va haver de donar en adopció per problemes d'al·lèrgia. "Ara tenim tortugues d'aigua. Ens encanten a les dues i no donen problemes". La Magdalena afirma que tant ella com la seva companya de pis, Carolina, volen tenir un gos "però no hi ha temps per tenir-ne cura". Sobre el tabac, ambdues són fumadores ocasionals, el que no suposa problemes per a cap de les dues.

La Mar vivia a Bèlgica d'Erasmus. No tenia gaire bon tracte amb la única noia de la casa, que compartien totes dues amb vuit nois més. "Tenia un gat, però tots a la casa l'odiaven". Tot i això, com que la casa era gran, el gat continuava vivint allà. La Mar no és fumadora, al contrari que la major part dels seus companys, que sí que ho eren. "No va haver-hi problemes al respecte", assenyala. El fet de viure en una casa de tres plantes enlloc d'un pis també va ajudar a la convivència.

La Maria viu amb un company de feina. Ella té un gat. "Tot i que és meu, al company li encanta. És un gat molt ben educat". Cap dels dos, ni el seu company ni ella, són fumadors.

L'Israel vivia amb dos desconeguts a un pis a Platja d'Aro durant el temps que va durar la seva estada allà per motius de feina. Ell no és fumador, però els seus companys sí. "El problema era relatiu. Únicament hi havia manca d'higiene. No buidaven els cendrers". Com que l'estada era temporal i els companys van ser obligats, l'Israel no va tenir més remei que acceptar-ho. Els companys fumaven a les zones comunes, però l'Israel tenia clar que a la seva habitació no. Tot i això, els seus dos companys desconeguts es van convertir en bons amics durant i després de l'estada en aquell pis.

3.3.2 Un home i una dona a casa

La convivència entre sexes és un dels assumptes més controvertits a l'hora de compartir pis. Les dones i els homes tenen maneres molt diferents de conuiu, costums diferents per l'educació rebuda. Aquest és un comentari molt sentit entre els joves que hem entrevistat, si bé és cert que també la gran majoria opina que el més important és l'educació i no el sexe de la persona amb qui es comparteix habitatge. Tot i això, t'exposem els comentaris que ens han ofert els nostres enquestats:

- **La convivència entre persones de diferent sexe és enriquidora:** hi ha persones que opinen que conuiu amb persones de diferents sexes és més interessant, ja que homes i dones tenen diferents costums i no es discuteix tant i s'arriba abans a un acord. Això ens comenta l'Anna, que comparteix pis amb dos nois en un pis d'estudiants. La Laura també opina el mateix: "És millor compartir pis amb gent de diferent sexe perquè es pot aprendre molt de la manera de veure la vida dels altres. Els nois i les noies vivim de manera diferent, tenim l'habitatge de manera molt diferent. Els pisos de noies i els de nois són totalment diferents, gairebé extrems oposats. Quan sorgeixen els conflictes, a l'hora d'encarar-los tot és diferent per un sexe que per un altre. Si existeix aquesta barrera, es suavitzen les coses". L'Hugo, que viu a L'Hospitalet amb un noi i una noia,

comenta que “convivre amb un noi i una noia dóna a la meua llar un equilibri necessari”.

També hi ha noies que opinen que convivre amb un noi és millor perquè existeix més respecte a la intimitat.

- **Les dones són més ordenades i netes:** Hi ha la sensació generalitzada de que les dones són més sensates i ordenades que els homes. Sobretot, els nostres entrevistats (tant nois com noies) opinen, en general, que les noies són més netes amb la llar. Per això, algunes noies opinen que és preferible viure amb noies només perquè els homes no guarden un ordre ni netegen les parts comunes de la casa com les dones.

- **Convivre amb nois i noies és indiferent:** Com diu la Rosa “ser d’un sexe o d’un altre no fa que la convivència sigui més fàcil o més difícil. No depèn del sexe, depèn de la persona”. La majoria també creu que mentre hi hagi respecte, la convivència entre sexes no és complicada. Per a molts joves, el més important és la tolerància i el respecte per sobre de les manies personals i els costums de cada sexe.

- **Millor amb gent del teu mateix sexe:** En canvi, hi ha persones que opinen que és preferible compartir pis amb gent del teu mateix sexe. El Joan, per exemple, viu amb quatre nois més: “he conviscut amb noies i no és tan fàcil com amb els meus companys. Vaig compartir pis a Londres amb unes noies i no va ser tan fàcil com ara”. Això, és clar, depèn molt de les experiències i de la manera de ser de cada persona. La Núria, per exemple, comparteix pis amb una amiga i diu que “entre el mateix sexe hi ha més confiança, sobretot a l’hora de compartir bany, etc. tot i que això depèn molt de les persones i les regles que vulguis tenir al pis”.

En tot cas, i deixant de banda tòpics, la sensació generalitzada és que la convivència entre sexes és enriquidora i cada persona parla segons les seves experiències, que ja se sap que moltes vegades tenen més a veure amb la personalitat que amb el sexe en qüestió.

3.3.3 Veïns i veïnatge

La convivència amb els veïns en un pis compartit no és un dels aspectes que més preocupen als nois i noies que han col·laborat en aquesta guia. En realitat, els únics aspectes que poden fer-la una mica més particular es donen en el cas dels pisos d’estudiants on, si fem cas dels tòpics, solen fer-se més festes de l’habitual. Tot i això, la majoria dels enquestats, estudiants inclosos, ens han comentat que la relació amb els veïns és bona, cordial o com a mínim correcta. Com a molt, han tingut algun tipus de problema relacionat amb el volum de la música que s’ha solucionat sense més entrebancs.

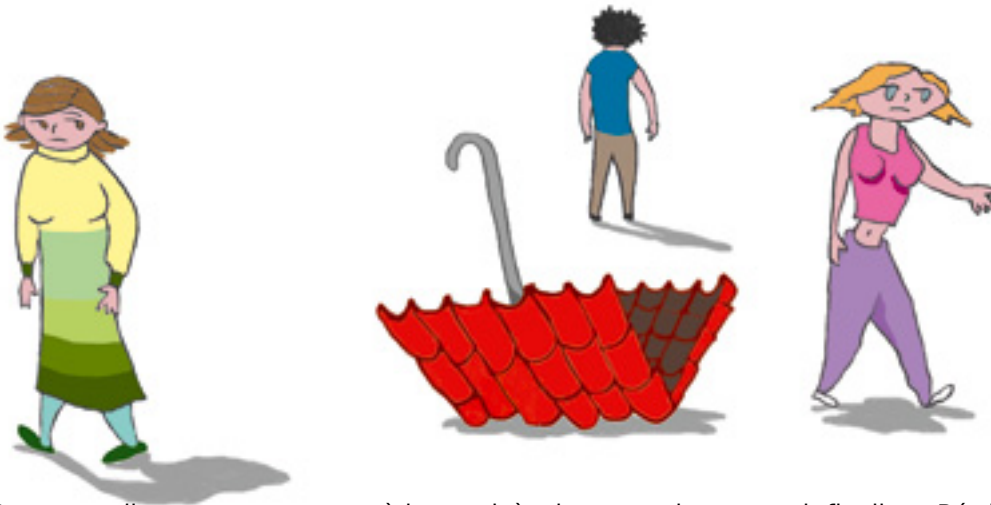
La bona convivència es demostra tant a través de la bona sintonia amb els companys com amb els veïns i veïnes. La comunitat, és a dir, els espais comuns de l’edifici on viviu, també l’heu de respectar com si fos casa vostra. Així, doncs, amb unes mínimes normes de respecte i sentit comú podeu fer que la vostra convivència amb els veïns sigui més que correcta.

Pel que fa als problemes que es deriven de l’ús del pis i que puguin afectar als veïns (per exemple, una fuga d’aigua), recordeu que qui ha de solucionar el problema en el cas que sigui estructural és el propietari. Si el problema ve derivat de l’ús, vosaltres en sou els responsables.

Un altre aspecte és que vosaltres tingueu problemes amb algun membre de la comunitat. Abans de tot, el primer que heu de fer és dialogar amb els veïns en qüestió. Si el problema afecta a l’estructura del pis, també l’heu de comunicar al propietari per a que ho solucioni tractant directament amb els veïns problemàtics o amb l’administrador de finques. I si el problema persisteix, podeu recórrer a explicar-ho a una Junta de Veïns, a la

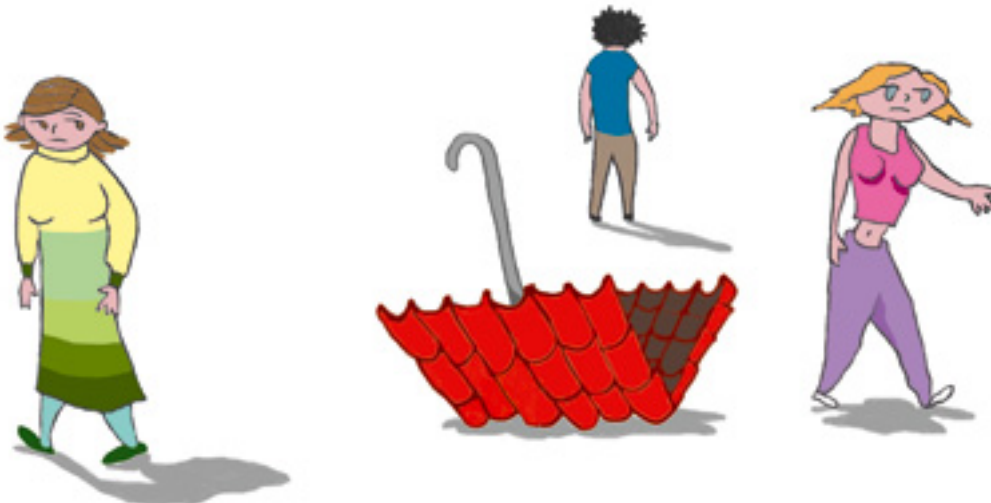
que només podeu assistir amb una autorització signada pel propietari.

4. Cadascú per la seva banda

Sempre arriba un moment en què la convivència en un pis compartit finalitza. Bé sigui perquè un dels companys o companyes marxa a viure amb altres persones, sol, en parella, etc., o bé perquè tothom decideixi o es vegi forçat a marxar de l'habitatge compartit. Tard o d'hora arriba el moment de canviar d'aires. En aquests moments és quan toca fer el repartiment de les coses que a cadascú li pertocuen: el retorn de la fiança, els mobles, els electrodomèstics, les despeses pendents en consum, la indemnització per desnonament forçós, etc.

4.1 Allò que és meu, allò que és teu

Un cop algú marxa del pis o tots els companys decideixen o es veuen forçats a deixar l'habitatge compartit, arriba el moment de repartir els elements comuns del pis. Mobles, electrodomèstics, quadres... tot s'ha de tornar a qui pertany o bé s'ha de deixar al pis, depenent de qui l'hagi aportat a la convivència. Els nostres entrevistats ens han comentat què han fet en el cas de que una convivència s'hagi hagut de trencar, bé de manera amistosa, bé de forma menys pacífica:

- **Me'n porto el que és meu:** Si un company marxa i es vol emportar el que és seu, ho pot fer lliurement. Això sí, cal tenir en compte que la resta de companys, en cas que l'habitatge segueixi ocupat per més persones, hauran de fer-se amb allò que la persona s'enduu. Si allò que s'emporta no és res d'ús important, el problema és menor que si s'enduu la nevera, per exemple. Sobre el tema de les habitacions, normalment, qui marxa es sol endur tot el que ha comprat pel seu espai privat.

En cas que tothom marxi del pis, la qüestió és repartir a cadascú el que hagi aportat o fins i tot, repartir-ho de manera equitativa si tot ho heu pagat a mitges. Normalment, es sol repartir les coses depenent de les futures necessitats, tot i que també es pot acordar pagar la diferència als altres sobre cada objecte que un es queda.

- **Pel propietari el que és del propietari:** En el cas dels pisos moblats, una vegada acaba la convivència, tot s'ha de quedar al seu lloc. A més, del bon estat dels objectes que vau trobar al pis quan vau entrar a viure, en depèn el retorn o no de la fiança. A vegades, us poden fer pagar una fiança pels mobles independent de la fiança pel pis. Així, doncs, mireu de tenir cura dels mobles i electrodomèstics durant tota la vostra estada, ja que en depenen els vostres diners, al cap i a la fi.

- **Solidaritat amb els que es queden:** Si algú marxa i no necessita algunes coses que ha aportat, depenent del tipus de relació que es tingui amb la resta de companys i companyes, qui marxa pot deixar-ho com a fons perdut al pis. Normalment s'acostuma a fer amb coses molt voluminoses i de les quals ja se'n disposa al futur habitatge de qui marxa.

- **Revenda:** Qui marxa també pot acordar amb els companys que es queden la venda dels objectes (posem per cas electrodomèstics) que no necessita i que són de la seva propietat. Cal que estigueu d'acord en el preu a pagar i en que l'estat del que es deixa sigui el correcte. També, si l'objecte s'ha comprat en comú, la resta dels companys poden optar a pagar-li la part proporcional que en el seu dia va aportar.

En qualsevol d'aquests casos, el que és important és que tothom quedi satisfet amb el repartiment i ningú se'n senti massa perjudicat.

EXPERIÈNCIES:

La Paula es va quedar sense companys de pis al poc de mudar-se a Santa Coloma. Un dels seus company, abans de marxar, va comentar-li que li deixaria els mobles i electrodomèstics a canvi d'una quantitat. "El preu que em volia cobrar no es corresponia al preu real dels mobles i electrodomèstics. Estava clar que volia fer negoci". Tot i això, va decidir que s'havia de quedar com a mínim amb la nevera i la rentadora. Finalment, ella també va marxar del pis i no va arribar a pagar-li res pels mobles ni pels electrodomèstics.

L'Hugo es va traslladar amb el mateix company de pis que tenia a Barcelona a una casa de L'Hospitalet que va trobar a través de la Borsa Jove d'Habitatge. "La majoria d'electrodomèstics se'ls va endur el meu company per a un pis que té a Lleida". Així, doncs, van preferir quedar-se amb un parell de coses que li va deixar la propietària enlloc de traslladar la nevera i altres aparells d'un pis a un altre. L'amistat dels dos nois és molt forta, per tant, no hi ha hagut cap problema pel fet de que un dels dos hagi aprofitat coses d'un altre pis per a si mateix.

La Mar comenta que a la habitació de la casa de Bèlgica on va viure no tenia mobles, però els seus companys li van moblar sense que ella ho sabés. La única cosa que va comprar va ser un armari. "Li vaig comprar a la noia que hi havia al pis abans que jo arribés i quan vaig marxar, li vaig revendre a la noia que va ocupar la meua habitació". Així, aquest armari sempre passa de propietari a propietari cada sis mesos aproximadament.

4.2 El retorn de la fiança

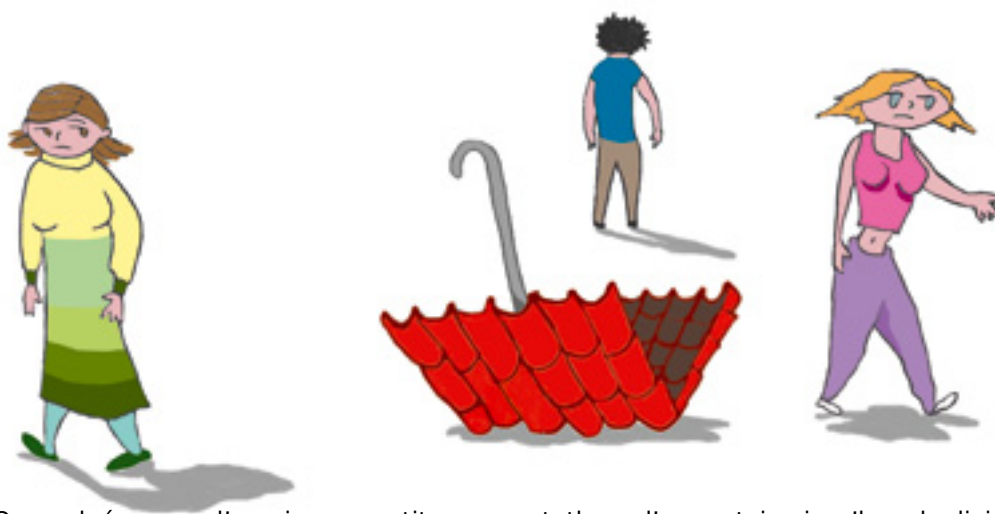

El retorn de la fiança en un pis compartit pot ser de dues maneres: si el pis compartit el llogueu tothom al mateix temps, el retorn de la fiança per part del propietari s'ha de repartir a parts equitatives. En cas que marxi només un dels companys, se li ha de retornar la part proporcional al número d'habitants del pis. En cas que qui marxi sigui un company que va llogar una habitació, la persona que ha de retornar la fiança serà la persona que

figura com arrendador al contracte, és a dir, el mateix propietari, en el cas d'un contracte de lloguer parcial o bé el llogater o sotsarrendador, si estem en mig d'un contracte de sotsarrendament i ens han rellogat una habitació.

Habitualment, el retorn de la fiança es fa sense més. Pot passar, però, que si el propietari observa desperfectes importants al pis o hi ha qualsevol tipus d'impagament, no es faci el retorn d'aquesta fiança. Per tant, heu de ser conscients que aquest retorn està lligat a la cura del pis i dels mobles, en cas que aquests siguin propietat de l'amo de l'habitatge. També heu de saber que si pinteu el pis de colors molt llampants i estridents, el propietari us pot exigir que torneu el pis pintat del mateix color que us el va trobar. D'aquest aspecte també pot dependre el retorn de la vostra fiança.

4.3 Apunta'm el que et dec!

Quan algú marxa d'un pis compartit o marxa tothom d'un mateix pis, s'han de dividir el retorn o pagament de les despeses del mes corrent. Això suposa que si al company o companya que marxa li manca posar els diners de la factura de telèfon que arribarà al poc de que marxi o posar la part corresponent a la despesa de la factura elèctrica, de l'aigua o del gas, se li pot exigir que ho faci. Normalment, es sol fer a posteriori, un cop ha arribat la factura. També se li pot descomptar de la fiança. En tot cas, això és una qüestió que s'ha de parlar per arribar a un acord.

Una altra de les coses que pot succeir és que es cobri una quantitat per desnonament forçós (cas que s'hagi d'enderrocar la finca per tornar-hi a construir pisos). En aquest cas, aquesta indemnització s'ha de repartir entre els companys. Això sí, tot dependrà de la quantitat de temps que portin tots els companys al pis.

EXPERIÈNCIES:

L'Hugo va deixar el pis on vivia a Barcelona per desnonament forçós. "Van construir pisos nous on jo vivia. La indemnització que vam cobrar la vam repartir entre el meu company i jo perquè la noia que vivia amb nosaltres portava poc temps". En contrapartida, el favor que li van fer durant tot el temps que va viure amb ells és repartir el lloguer entre tres persones en lloc de cobrar-li un preu per habitació amb despeses. Així, el lloguer va ser més econòmic per la tercera companya del pis.

5. Apèndix

En aquest apartat us aportem les especificitats que indica la formativa sobre els habitatges compartits: tipus de contractes, clàusules especials, fiances, temps de durada dels contractes, etc.

5.1 Tipus de contracte, clàusules específiques i fiances

És molt important tenir en compte que tant el que busca com el que ofereix compartir un habitatge té uns drets i unes obligacions. Si teniu qualsevol dubte jurídic podeu contactar amb les Oficines d'Assessorament jurídic.

Compartir pis significa conviure, raó per la qual us recomanem que faciliteu i demaneu acuradament les dades que permetin aconseguir l'afinitat i una bona convivència amb els futurs companys i companyes.
Vincular Mapa Jove **Categoria del Mapa Jove:** Oficines d'Assessorament Jurídic

Mapa Jove

- [Secció "Oficines d'Assessorament Jurídic" del Mapa Jove](#) [4]

5.1.1 Models de contractes i acords

El sotsarrendament i el contracte de lloguer parcial son els grans desconeguts entre moltes de les persones que volen emancipar-se i no tenen mitjans per llogar un habitatge sencer. Llogar una part d' un habitatge es veu com una opció molt econòmica per a la gent que no pot fer front al lloguer sencer d' un habitatge.

Cal anar molt amb compte amb aquest tipus de contracte, ja que el desconeixement del sotsarrendament o el contracte de lloguer parcial provoca tota mena de situacions en les quals gairebé sempre els perjudicats són els més febles i acostumeu a ser els joves, si prèviament no esteu informats degudament.

És molt freqüent el fet de contractar el lloguer d' habitació o sotsarrendament de forma verbal amb el propietari o el llogater i establir-ne quines en seran les condicions; però cal anar amb compte, perquè moltes vegades el fet de no tenir res per escrit pot dificultar en gran mesura la nostra situació i crear una indefensió en els nostres drets i interessos.

Quan es formalitza el contracte de lloguer parcial o sotsarrendament, hem de tenir molt clar quin és l' espai concret de l' habitatge del qual podrem gaudir amb tota llibertat (dintre d' un ordre, és clar), quins seran els espais comuns que es compartiran amb l' arrendatari o d'altres persones que tenen també un lloguer parcial al mateix habitatge, i també establir quines seran les despeses que haureu d'assumir, entre d' altres.

També, és convenient, a banda de les clàusules jurídiques, que fiquem, més clàusules a mode de normativa de convivència, per tal de que quedin fixats, aspectes com l' utilització dels espais comuns, els torns de neteja o compres, els horaris d'entrada i sortida, l' entrada d'amics.... La redacció d'aquestes clàusules us ajudarà a definir la vostra convivència i us donarà tranquil·litat durant la compartició.

Aquí us adjuntem algunes informacions útils de cara a garantir els vostres drets i interessos mitjançant el contracte en les dues situacions a les que us facilita l'accés aquesta web. En el cas que no us trobeu en aquests casos us podeu adreçar a la nostra [assessoria jurídica](#) [5].

5.1.1.1 Contracte de lloguer parcial

Aquesta modalitat contractual s'adapta a joves que busquen llogar una habitació en un pis que és propietat d'un altre i que conviuran amb el propietari del pis.

Pot haver-hi un o diversos contractes de lloguer parcial simultanis en un mateix habitatge. El propietari de l'habitatge pot llogar parcialment lliurament, sempre que quedi molt clar quins són els espais propis i comuns de cadascun dels contractes de lloguer parcials.

És molt recomanable establir amb el propietari, sempre per escrit, quines seran les condicions, els drets i les obligacions a les quals haureu de fer front. Per aquest motiu, hem elaborat un model aproximat de contracte, on figuren tots els pactes i condicions que poden regir el lloguer parcial. Pretenem d'aquesta manera evitar sorpreses i possibles abusos per part del propietari o fins i tot del mateix arrendatari.

El lloguer parcial pot tenir una duració d'un any o una duració diferent (superior o inferior). En tot cas s'ha d'explicitar l' inici del contracte i la data de finalització. Has de tenir en compte que la legislació aplicable a aquest contracte es el Còdic Civil (articles 1542 a 1582), ja que la Llei d 'Arrendaments Urbans exclou els arrendaments parcials, Això vol dir que queda exclòs el dret de l'arrendatari a la pròrroga del contracte del article 9 de la LAU.

El fet que quedi exclòs de la pròrroga del contracte, el article 9 de la LAU, no vol dir que el contracte de lloguer parcial no sigui prorrogable; en aquest cas la pròrroga es regul pel Còdic Civil ; el l'anomenada TACITA

RECONDUCCIÓ; si l' arrendador o arrendatari no preavisen amb 15 dies d'antelació a la data de finalització del contracte, aquest és prorrogarà per un termini equivalent a la periodicitat en que tenim pactat el pagament de la renda.

Així, si hem contractat el lloguer d'una habitació i paguem per mesos, el fet de no pre avisar amb 15 dies d'antelació a la data de fi de contracte suposarà una pròrroga d'un mes més d'aquest.

Si volem que la data de termini sigui definitiva, es aconsellable, expressar, que en aquesta data es tindrà per resolt el contracte sense cap possibilitat de pròrroga, ni de preavis.

5.1.1.2 El sotsarrendament

El sotsarrendament es preveu expressament a la Llei d'Arrendaments Urbans com una facultat que te el llogater per sotsarrendar una part de l'habitatge que ell mateix prèviament ha llogat en la seva totalitat sempre amb el consentiment previ per escrit del propietari. L'habitatge llogat només es pot sotsarrendar parcialment.

En el cas de sotsarrendar un habitatge, abans de signar el contracte assegureu-vos que el llogater té l'acord previ i explícit del propietari de l'habitatge per a sotsarrendar l'habitatge.

En els sotsarrendament intervenen tres figures:

- Primer el propietari del pis o "arrendador", que ha de donar el seu consentiment per escrit, per tal de permetre a l'arrendatari que llogui una part de l'habitatge llogat prèviament; Cal comprovar que el propietari esta assabentat del contracte de sotsarrendament i que dona el vist-i-plau. El contracte de sotsarrendament no serà vàlid si el propietari del pis no ha donat el seu consentiment.
- En segon lloc, la persona que lloga tot l' habitatge o "arrendatari".
- En tercer lloc, el sotsarrendatari, que és la persona que té dret a gaudir d' una part de l' habitatge llogat per l'arrendatari.

El dret del sotsarrendatari s'extingirà, en tot cas(sempre que no fixem un termini menor al contracte) , quan ho faci el dret de l'arrendatari que va sotsarrendar aquesta part de l' habitatge. El preu del sotsarrendament no podrà excedir, en cap cas, del que li correspongui a l' arrendatari pel total de l' arrendament de l'habitatge llogat si que podrà ser igual.

5.1.1.3 Contracte de lloguer amb més d'un arrendatari

A més del contracte de lloguer parcial i del sotsarrendament, també sovint trobem, que diverses persones s'ajunten i lloguen un pis sencer; en aquest cas ens trobarem amb un contracte de lloguer on figuren diversos arrendataris. Aquest contracte seria un contracte sotmès a la Llei d'Arrendaments Urbans, amb la peculiaritat de què sent diversos arrendataris, s'haurà d'analitzar la redacció del contracte per interpretar com és la relació dels arrendataris envers la propietat, ja que en bona mesura això marcarà les obligacions de cada arrendatari.

Serà important a l'hora de redactar el contracte, com s'expressi quina és la relació entre les persones que lloguen; si en el contracte s'expressa literalment que els arrendataris, són ARRENDATARIS SOLIDARIS, cadascú, respondrà individualment davant el propietari del 100% de les obligacions del contracte, és a dir, en aquest cas el propietari pot reclamar el total de la renda, per exemple, a qualsevol dels llogaters. Si al contrari, el contracte no diu res, s'entén que la relació entre arrendataris, així, si són tres, cadascun respon per 1/3 de les obligacions envers el propietari.

5.1.2 Models de contracte

5.1.2.1 Contracte de lloguer parcial

En.....(la ciutat del contracte)....., a.....(data de celebració) .

REUNITS

D'una part el/la Sr./Sra.....(dades del Propietari) amb DNI..... i domicili situat.....

I d'una altra el/la Sr./Sra.....(dades de l'Arrendatari) amb DNI.....,i domicili situat.....

AMBDUES PARTS, tenen suficient capacitat legal per dur a terme aquest contracte, intervenint en nom i dret propi, sent responsables de la veracitat de les seves manifestacions. De mutu acord,

EXPOSEN

1.- Que el/la Sr./Sra....., en endavant Arrendador, és propietari de l'habitatge al principi indicat, en virtut d'escriptura de compravenda de data formalitzada davant el Notari.....

2.- Que l'habitatge object del present contracte consta de les següents característiques i dependències..... S'acompanya com ANNEX N° 3, inventari del mobiliari existent en l'habitatge subarrendat.

3.- Que interessant a el/la Sr./Sra....., en endavant l'arrendatari, el lloguer parcial d'aquest immoble que es destina a satisfer la necessitat d'habitatge temporal per motius....., duen a terme el present CONTRACTE DE LLOGUER PARCIAL, sobre la base de les següents:

CLÀUSULES

PRIMERA.- El present contracte s'atorga conforme a l'establert en el Codi Civil i es regirà pel que es disposa en la mateix i pels pactes en el present document.

SEGONA.- Que l'objecte del present contracte es concreta, a les següents habitacions descrites en l'exponent tercer, completades amb el mobiliari que apareix reflectit en l'inventari que s'adjunta com ANNEX N° 3.....

QUARTA.- Independentment del dret d'arrendament sobre les dependències descrites, podrà també fer ús de el.....(bany, cuina, saló, menjador, etc), baixos les següents condicions:.....(les que estipulin les parts).

CINQUENA.- L'arrendament es fa per.....(termini convingut) amb efectes de el.....(data de l'ocupació).

SEXTA.- La renda fixada és de euros (a pagar en terminis mensuals de..... euros per endavant en els sets primers dies de cada mes. El pagament es farà mitjançant ingrés en el compte de la subarrendadora nombre.....

SETENA.- A la signatura del present contracte es fa lliurament en metàl·lic de euros, en concepte de fiança.

NOVENA.- Les parts se sotmeten per imperatiu de llei als Jutjats i Tribunals de (lloc en què radica l'habitatge subarrendat).

I de plena conformitat ho signen per duplicat i a un sol efecte en el lloc i data al principi indicades.

Arrendador Arrendatari

5.1.2.2 Model de contracte de sotsarrendament

A.....(la ciutat del contracte)....., a.....(data de celebració).

REUNITS

D'una part el/la Sr./Sra.....(dades del Propietari) amb DNI....., idomicili a

I d'un altre el/la Sr./Sra.....(dades de l'Arrendatari) amb DNI....., i domicili a

AMBDUES PARTS, tenen capacitat legal suficient per a portar a terme aquest contracte, intervenint en nom i dret propi, sent responsables de la veracitat de les seves manifestacions. De mutu acord,

EXPOSEN

1.- Que el Sr./Sra....., d'ara en endavant sotsarrendador, és arrendatari de l'habitatge indicat al principi en virtut del contracte d'arrendament de data, celebrat amb el Sr./Sra....., la còpia del qual s'adjunta al present contracte com ANNEX núm. 1.

2.- Que el sotsarrendatari ha estat autoritzat expressament i per escrit per a la celebració d'aquests sotsarrendament parcial, del qual se'n aporta document acreditatiu a l'annex núm. 2 i té facultats legals per a la seva celebració.

3.- Que l'habitatge objecte del present sotsarrendament consta de les següents característiques i dependències..... S'acompanya com ANNEX núm. 3, inventari del mobiliari existent de l'habitatge sotsarrendat.

4.- Que interessa al Sr./Sra....., d'ara en endavant sotsarrendatari, el lloguer parcial de l'esmentat immoble que es destina a satisfer necessitat d'habitatge de temporada per motius...../habitatge permanent, per la qual cosa porten a terme el present CONTRACTE DE SOTSARRENDAMENT PARCIAL D'HABITATGE, en base a les següents:

CLÀUSULES

PRIMERA.- El present contracte s'atorga segons allò establert a la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'Arrendaments Urbans i es regirà pel disposat a la mateixa i pel pactat en aquest document.

SEGONA.- Aquest contracte de sotsarrendament parcial quedarà supeditat al contracte d'arrendament del que porta causa, per la qual cosa l'extensió d'aquell portarà implícita la d'aquest.

TERCERA.- Que el contracte de sotsarrendament es concreta en les següents habitacions descrites a l'exposició tercera, completades amb el mobiliari que apareix reflectit a l'inventari que s'adjunta com ANNEX núm. 3

QUARTA.- Independentment del dret de sotsarrendament sobre les dependències descrites, podrà també fer ús del (bany, cuina, saló, menjador, etc) sota les següents condicions..... (les que estipulin les parts).

CINQUENA.- El sotsarrendament es fa per (termini convingut) amb efectes del (data d'ocupació).

SISENA.- La renda fixada de euros (d'acord amb el que es disposa al darrer incís de l'article 8.2 de la LAU, el preu del sotsarrendament no podrà excedir en cap cas del que correspongui a l'arrendament) a pagar en terminis mensuals de euros per avançat els set primers dies de cada mes. El pagament es farà mitjançant ingrés al compte del sotsarrendador número..... La renda tindrà la revisió anual de l'IPC. Aquesta renda inclou.....

SETENA.- Es convé per les parts que la referida renda serà revisada automàticament i de forma proporcional als augments que tinguin la renda abonada pel sotsarrendador.

VUITENA.- A la signatura del present contracte es fa lliurament en metàl•lic de euros, en concepte de fiança.

NOVENA.- Les parts es someten per imperatiu legal als Jutjats i Tribunals de (lloc en què radica l'habitatge sotsarrendat).

I de plena conformitat, el signen per duplicat i per aquest únic efecte en el lloc i data indicades al començament.

5.2 Temps de Lloguer i resolució de contracte

Tal i com us hem comentat a l'apartat de Models de Contracte i Clàusules Específiques, el **lloguer parcial** pot tenir una durada d'un any o una durada diferent (superior o inferior). En tot cas s'ha d'explicitar l'inici del contracte i la data de finalització. S'ha de tenir en compte que la legislació aplicable a aquest contracte. Has de tenir en compte que la legislació aplicable a aquest contracte es el Còdic Civil. S'estableixen normativa diferent a la LAU, al respecte de la durada i la resolució.

Així, el Còdic Civil, al parlar dels arrendament d'immobles urbans, diu que si aquests, s'han fet per un temps determinat, finalitzen el dia fixat, sense necessitat de requeriment. Si a la data de finalització, el arrendatari no marxa i el propietari no diu res durant 15 dies, el contracte es prorrogarà 1 any o un mes depenent de com hem fixat el pagament de la renda, si al anual o mensualment.

Pel que fa a un contracte de **sotsarrendament**, quan el contracte de sotsarrendament tingui una durada inferior al del contracte de lloguer caldrà especificar-ho en l'acord de sotsarrendament tant el dia d'inici com el d'acabament. El dret del sotsarrendatari s'extingirà, en tot cas, quan ho faci el dret de l'arrendatari que va sotsarrendar aquesta part de l'habitatge.

5.3 Ajudes

Tot i que l'objecte dels ajuts no són els contractes d'habitació, si entre un grup de gent hem llogat un pis sencer, els podem demanar-les si tots figuren o en el contracte de lloguer com co-arrendataris o en el padró municipal. . Les ajudes existents a dia de avui són:

PRESTACIONS PERMETS AL PAGAMENT DEL LLOGUER

Les prestacions permanets al pagament del lloguer són ajuts a fons perdut per fer front al pagament del lloguer de les unitats de convivència que tinguin ingressos baixos o moderats, a qui el cost de l'habitatge pot situar en risc d'exclusió social residencial, Aquestes prestacions s'atorguen amb caràcter permanent i es mantenen sempre que les persones beneficiàries continuïn reunint els requisits.

Poden accedir a aquestes prestacions les persones que és trobin als col.lectius específics següents:

- Persones físiques arrendatàries d'un habitatge que l'any 2014 hagin estat beneficiàries de les prestacions econòmiques d'urgència especial regulades a la convocatòria extraordinària adreçada a persones amb situació d'atur de llarga durada.
- Persones físiques que hagin estat beneficiàries de la prestació econòmica d'urgència especial adreçada a

persones que han perdut l'habitatge a conseqüència d'un procés de desnonament o d'execució hipotecària.

- Persones titulars de contractes de lloguer o excepcionalment d'un contracte de sotsarrendament legal i consentit, de l'habitatge que constitueixi el seu domicili habitual i permanent, obtinguts a partir de l'1 de novembre de 2014 a través de les borses de mediació per al lloguer social o d'habitatges gestionats per administracions i entitats públiques, excepte l'Agència de l'Habitatge; o per entitats sense ànim de lucre.

PRESTACIONS ECONÒMIQUES D'URGÈNCIA ESPECIAL PER A L'HABITATGE

Són prestacions a fons perdut que s'atorguen a persones que han contret deutes en relació amb l'habitatge, amb la finalitat de garantir un habitatge a la persona sol·licitant i a la seva unitat de convivència. Van adreçats fonamentalment a persones amb deutes contrets per rebuts impagats i a persones que han perdut l'habitatge com a conseqüència d'un procés de desnonament.

5.4 Preus

Els preus del lloguer d'un habitatge compartit dependrà molt del tipus de pagament que es faci. És a dir, si el lloguer es reparteix a parts iguals entre els diferents habitants d'un mateix pis, no és el mateix que si un company realitza un sostarrendament, en el que cobrarà el preu per habitació (amb dret a gaudir dels espais comuns del pis). El preu variarà en aquest darrer cas, si les despeses van incloses o no. En aquests casos, el preu del lloguer sol ser més car que si es divideix el preu del lloguer entre els habitants.

S'ha de tenir en compte que si estem en un contracte de sotsarrendament, la llei estableix un límit a la renda que hem de pagar per l'habitació rellogada: la renda que pagarem no podrà excedir de la renda que paga el sotsarrendador.

5.5 Assegurances

En un pis compartit, les assegurances correspondrien a les mateixes que a un pis de lloguer. Si es comparteix pis amb el propietari, se suposa que és el propietari qui paga les seves assegurances. En el cas d'un pis de lloguer compartit (el més habitual), la despesa de les assegurances, si decidiu contractar-les, s'hauria de dividir entre tots els qui la contracten i se'n beneficien.

Un contracte d'assegurances és aquell pel qual l'assegurador s'obliga a pagar a l'assegurat o a un tercer, en el cas que esdevingui un risc o un esdeveniment incert, a canvi d'una prima. Aquest contracte proporciona una cobertura als riscos que puguin esdevenir a persones, coses o drets davant determinats esdeveniments danyosos futurs i incerts.

L'assegurador és una persona jurídica (entitat o companyia) que s'obliga a pagar la indemnització pactada a l'assegurat en cas que es produeixi el sinistre objecte de la pòlissa o contracte, a canvi de rebre una prima que prèviament ha estipulat amb l'assegurat.

L'assegurat i qui paga la pòlissa (prenedor) no tenen perquè coincidir. L'assegurat és aquella persona a favor de la qual es signa l'assegurança. El prenedor és la persona física o jurídica que contracta la pòlissa i que en la majoria de casos és també l'assegurat, però pot ser que ambdues figures no coincideixin. En el cas de les assegurances de vida, a més, hi ha la figura del beneficiari, que seria qui rebria la indemnització en cas de defunció de l'assegurat.

Pel que fa a un habitatge de lloguer, hi ha dues assegurances bàsiques que és recomanable contractar:

Assegurança de danys de l'habitatge: És obligatòria per llei i cobreix el continent (l'estructura) de l'habitatge.

En cas de pèrdua total del bé immoble, la companyia asseguradora liquida el deute pendent a l'entitat financera i la resta de l'import, fins a cobrir el total del valor cobert per l'assegurança, el lliura a l'assegurador.

Assegurança multirisc: Amb una sola prima es cobreixen diferents riscos en un únic document. Aquesta pòlissa et protegeix de possibles sinistres al teu habitatge, als béns que tinguis a dins i alguns danys que poguessis causar als teus veïns. Aquesta assegurança cobreix incendis, explosions i raig, actes vandàlics, riscos catastròfics (terratrèmols, inundacions...), tempestes, fuites d'aigüa, despeses derivades, vidres, diners, títols i

valors, danys elèctrics, béns refrigerats, danys estètics, despeses de localització d'averies, omissió de tancament d'aixetes, jardins i mobiliari de jardí, desplaçament temporal de contingut, animals domèstics i/o reclamacions de tercers.

En cas de lloguer, la llei no obliga a tenir l'habitatge assegurat amb una pòlissa multirisc. Això només és obligatori en cas que existeixi hipoteca per part del propietari, ja que, totes les entitats bancàries obliguen a que existeixi una assegurança mentre duri el préstec hipotecari.

Tot i això, les dues parts poden decidir contractar-la, pagant-ne el cost alguna d'elles o a mitges. En tot cas, s'hauria de reflectir en el corresponent contracte d'arrendament la decisió que prenguin.

El prenedor serà qui la contracti. En cas de contractes signats amb la intervenció de les Borses Joves d'Habitatge, l'assegurança és gratuïta durant el primer any i és un dels principals avantatges del servei. El prenedor és el/la jove, perquè és el/la llogater/a qui se n'adonà de l'existència d'alguna irregularitat en l'immoble. En aquest cas, és qui ho haurà de posar en coneixement de la companyia asseguradora perquè es faci càrrec, si és el cas, d'arreglar-ho tot.

És molt aconsellable que existeixi una assegurança multirisc en els habitatges, ja que el cost és relativament baix i aporta seguretat i estalvi de diners en reparacions. Evidentment, s'ha d'intentar que el cost de contractar l'assegurança el suporti el propietari, perquè és el màxim interessat en que l'immoble estigui en un estat òptim i, a més, la tranquil·litat que li reporta no té preu. Un altre argument per a que pagui ell l'assegurança és que aquesta és anual, i el llogater/a potser hi resta menys temps a l'habitatge.

Assegurança d'impagaments: També anomenada de caució. Aquest producte beneficia als propietaris en tant en quant cobreix l'impagament per part dels inquilins entre 6 i 12 mesos. Té un cost anual aproximat pel propietari d'aproximadament un 60% de la renda mensual. L'arrendador ha de presentar un contracte de lloguer i el DNI. Les asseguradores demanaran a l'arrendatari un contracte de treball i les seves darreres dues nòmines.

També pot cobrir aquesta pòlissa possibles destrosses a l'habitatge. Algunes de les assegurances poden cobrir fins a 3.000 euros per aquest tipus de destrosses, però normalment solen cobrir les destrosses produïdes només en períodes de desnonament. També cobreixen destrosses fetes per actes vandàlics, però no solen estar incloses les destrosses produïdes pels llogaters en períodes de lloguer.

Aquesta assegurança també pot cobrir una ajuda jurídica, tot i que és poc habitual. L'assegurança d'impagaments la pot contractar únicament el propietari, mai l'arrendatari.

5.6. El lloguer d'una habitació s'ha de declarar i desgrava

Tant si lloguem una habitació del nostre habitatge habitual, formalitzant un contracte de lloguer parcial, com si relloguem una habitació en el nostre pis de lloguer y fem un subarrendament, la renda que cobrem per aquest lloguer l'hem de declarar com un ingrés a l'hora de fer la declaració de renda. Igualment, si som llogaters de l'habitació en qüestió, també podem gaudir de les deduccions establertes per llei.

Si estem llogant una habitació el nostre habitatge habitual, la cosa es complica un miqueta, per que aquest lloguer, en principi, entra en contradicció amb el dret que tenim de deduir-nos la nostra hipoteca a la declaració de renda. ¿ Fins quin punt tenim deducció del nostre habitatge habitual si tenim llogar un habitació a un tercer? ¿Aquest habitatge continua tenint la consideració d'habitatge habitual per Hisenda?

Si Hisenda descobreix que es realitza un arrendament sense que les rendes que s'obtinguin siguin declarades, la institució obligarà als infractors a tributar incloent-hi una multa per la infracció.

Per tal de tenir clares tots aquests aspectes, seguidament analitzarem les obligació fiscals de cadascuna de les parts que intervenen en els contractes de lloguer d'habitació:

1.- Contracte de lloguer parcial

El contracte de lloguer parcial es aquell pel qual, el propietari d'un habitatge (normalment, és el seu habitual), lloga una habitació a un altre amb el dret d'ús de determinats espais comuns (cuina bany, etc...); distingim dons, dos figures; l'arrendador, propietari de l'habitatge que continua vivint al pis i el llogater de l'habitació que compartirà pis amb el propietari.

En el cas de l'arrendador-propietari, aquest cobrarà una renda al llogater de l'habitació que ha de comunicar a

Hisenda, ja que són ingressos (rendiment de capital immobiliari) que rep i pels quals ha de tributar a través de la declaració de renda. Aquest guany, tributarà de dos formes diferents a la declaració anual de l'IRPF. Aquesta diferència de tributació dependrà de l'edat que tingui el llogater.

- Si el llogater té entre 18 i 30 anys, treballa y rep un salari net superior a l'Indicador Público de Renta Media, el propietari podrà reduir-se el 100% de les rendes obtingudes al llogar l'habitació. Encara que declari aquesta quantitat, l'efecte a la seva declaració serà com si no les hagués obtingut.

- Si el llogater no compleix els requisits anteriors, el propietari al declarar aquests ingressos, es pot deduir el 50% dels mateixos, és a dir a efectes del IRPF, serà com si hagués obtingut només la meitat dels diners.

En el cas que l'arrendador llogui una habitació al seu habitatge habitual, aquest continuarà deduint-ne les despeses per inversió de l'habitatge, però, amb matiso. L'Agència Tributaria, indica que en aquest casos, que el propietari podrà practicar la deducció per adquisició d'habitatge habitual només per les quantitats que satisfaci i que proporcionalment es corresponguin amb les parts del habitatge que utilitzi de forma privada així com per les zones comunes. Així, no podrà deduir-ne la proporció que correspon a les zones que siguin d'ús reservat a l'arrendatari que conviurà en l'habitatge. És a dir, que haurà de restar a les quantitats que es pot deduir el percentatge corresponent en metres quadrats a l'habitació que llogui.

Pel que fa a l'arrendatari (qui lloga l'habitació) hi han dos deduccions de les que pot beneficiar-se el llogater, sempre que es compleixen els requisits:

- Deducció estatal: el llogater es podrà deduir el 10,05% de les quantitats pagades durant el període impositiu pel lloguer de l'habitació.

Aquesta deducció només la hi podran aplicar aquells contribuents, la base imposable dels quals sigui inferior a 24.020 €, És a dir, tot aquells la base imposable dels quals sigui superior als 24.020 €, anuals estaran exclosos d'aquesta deducció, assumpte que fins a cert punt no em sembla just. **Aquesta deducció només serà d'aplicació en contracte de lloguer parcial anteriors a l'1 de gener de 2015.**

- Deducció autonòmica: el llogater es podrà deduir el 10 % de les quantitats, pagades en concepte de lloguer de l'habitació, amb un màxim de 300 euros, sempre que tingui menys de 32 anys, que la Base imposable no superi els 20.000 euros anuals i que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer de l'habitació no superin el 10% dels rendiments nets del llogater.

2.- Contracte de Subarrendament

També pot ser, que compartim pis amb un arrendatari, es a dir una persona que té un contracte de lloguer i que relloga una habitació a canvi d'una renda que el serveix per poder pagar el lloguer del pis. Aquesta relació es formalitza mitjançant un contracte de subarrendament que subscriu el llogater amb un tercer i amb l'autorització del propietari de l'habitatge. En aquest contracte distingim tres figures; el propietari de l'habitatge, el llogater o subarrendador i el rellogat o subarrendatari, que és la persona que compartirà pis amb el llogater i pagarà una part de la renda a aquest.

En el cas del propietari, aquest cobrarà una renda al llogater de l'habitació que ha de comunicar a Hisenda, ja que són ingressos que rep i pels quals ha de tributar a través de la declaració de renda. Aquest guany, tributarà de dos formes diferents a la declaració anual de l'IRPF. Aquesta diferència de tributació dependrà de l'edat que tingui el llogater.

- Si el llogater te entre 18 i 30 anys, treballa y rep un salari net superior a l'Indicador Público de Renta Medià, el propietari podrà deduir-se el 100% de les rendes obtingudes al llogar l'habitació. Encara que declari aquesta quantitat, l'efecte a la seva declaració serà com si no les hagués obtingut.

- Si el llogater no compleix els requisits anteriors, el propietari al declarar aquests ingressos, es pot deduir el 50% dels mateixos, és a dir a efectes del IRPF, serà com si hagués obtingut només la meitat dels diners.

En aquest cas, com que el propietari té llogat el 100% de l'habitatge i no conviu amb el llogater, no podrà gaudir de la deducció per inversió d'habitatge habitual.

Respecte a la fiscalitat del llogater o subarrendador, hem d'analitzar la seva doble posició com a llogater original que paga la renda i com subarrendador, és a dir com la persona que relloga.

Així, en qualitat de llogater original, te les dos deduccions ja mencionades:

- Deducció estatal: el llogater es podrà deduir el 10,05% de les quantitats pagades durant el període impositiu pel lloguer de l'habitació. Aquesta deducció només la hi podran aplicar aquells contribuents, la base imposable

dels quals sigui inferior a 24.020 €, és a dir, tot aquells la base imposable dels quals sigui superior als 24.020 €, anuals estaran exclosos d'aquesta deducció. **Aquesta deducció només serà d'aplicació en contracte de lloguer parcial anteriors a l'1 de gener de 2015.**

- Deducció autonòmica: el llogater es podrà deduir el 10 % de les quantitats, pagades en concepte de lloguer de l'habitació, amb un màxim de 300 euros, sempre que tingui menys de 32 anys, que la Base imposable no superi els 20.000 euros anuals i que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer de l'habitació no superin el 10% dels rendiments nets del llogater.

La mateixa persona, en el seu paper de subarrendador, que percep una renda per una habitació i l' utilització d'espais comuns d'un pis que no es propietat seva, té l'obligació de declarar aquestes rendes, sense que en aquest cas pugui gaudir de cap deducció, ja que no es tracta del propietari del pis, sinó que és la persona que te el dret d'ús d'aquest habitatge i li treu un benefici a aquest ús, sense que aquesta activitat estigui incentivada per l'administració, amb cap tipus de deducció.

El subarrendatari o llogater de l'habitació subarrendada, si que te dret a deduir-se la renda que paga per l'habitació en el mateix sentit que es dedueix el seu lloguer, el llogater original. És a dir:

- Deducció estatal: el subarrendatari es podrà deduir el 10,05% de les quantitats pagades durant el període impositiu pel lloguer de l'habitació.

Aquesta deducció només la hi podran aplicar aquells contribuents, la base imposable dels quals sigui inferior a 24.020 €,

És a dir, tot aquells la base imposable dels quals sigui superior als 24.020 €, anuals estaran exclosos d'aquesta deducció, assumpte que fins a cert punt no em sembla just.

- Deducció autonòmica: el subarrendatari es podrà deduir el 10 % de les quantitats, pagades en concepte de lloguer de l'habitació, amb un màxim de 300 euros, sempre que tingui menys de 32 anys, que la Base imposable no superi els 20.000 euros anuals i que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer de l'habitació no superin el 10% dels rendiments nets del llogater.

El fet de compartir habitatge, habitualment, es formalitza sense contracte i sense que les rendes es declarin. Això no és recomanable, ja que si Hisenda es dona compte, pot obligar a tributar tot el guany obtingut amb el lloguer o amb el subarrendament, a més d'imposar la sanció corresponent.

6. Els Consells

A continuació et donem aquells consells que creiem indispensables per a una bona convivència en un pis compartit. A més, els nostres propis entrevistats donaran els seus punts de vista sobre el més positiu, el menys positiu i el consell indispensable per a compartir habitatge de la millor manera possible.

6.1. Els consells dels qui comparteixen pis

Els joves que hem entrevistat ens donen la seva visió sobre els aspectes més i menys positius de compartir habitatge i ens ofereixen els consells bàsics per a que la convivència sigui més que correcta.

Hugo. 25 anys. Cuiner. Viu a L'Hospitalet amb un amic i una noia que no coneixia prèviament.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: Viure noves experiències. És un bon contacte amb la realitat. Aprens de l'altre i adquireixes nous punts de vista en tot. També s'agraeix tenir algú amb qui parlar quan arribes a casa i no et sents tan sol.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: La falta d'independència, tot i que això és un aspecte molt relatiu.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Fes un decàleg només en començar a viure i deixa les normes de convivència ben clares, sobretot pel que fa a la neteja del pis.

Joan. 26 anys. Llicenciat en Turisme. Viu a Barcelona amb quatre amics.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: Llibertat respecte a horaris i respecte a fer el que vols a cada moment, no havent de justificar res a ningú. Pots entrar i sortir quan vols, com vulguis i, sobretot,

amb qui vulguis.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: El tema de la neteja i trobar-te gent que no coneixes de res i que no em fa gràcia que estiguin a casa meva.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: No et callis mai i si alguna cosa no t'agrada, digue-ho. També has de d'aprendre a deixar les teves manies de banda, perquè si no, la convivència es fa complicada.

Marta. 30 anys. Diplomada en Educació Social. Viu a Barcelona amb una amiga.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: Et coneixes molt més a tu mateix, comparteixes despeses i et dóna la possibilitat de conèixer més gent. També t'obres als gustos dels companys.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: A vegades necessites moments de privacitat i intimitat i això resulta complicat d'assolir quan comparteixes pis.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Cal que siguis una persona flexible, tolerant i que respectis la personalitat dels altres. També és important que et facis respectar, sobretot en el tema de la neteja. Val la pena compartir pis per aprendre de l'experiència.

Mar. 25 anys. Llicenciada en Dret. Va viure a Bèlgica amb una beca Erasmus amb set nois i una noia, tots estudiants.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: El vincle que es crea quan et portes bé amb els companys de pis. Coneixes a la gent en tots els seus aspectes, amb els seus defectes i les seves virtuts.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: Si vols imposar els teus criteris i no saps adaptar-te al tipus de convivència, pots passar-ho malament i tornar-te algú insuportable pels demés.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Si et proposes compartir pis amb un amic o una amiga, tria bé amb qui, perquè pots carregar-te l'amistat. Si no coneixes a les persones amb qui compartiràs pis, respecta molt la intimitat, les coses dels altres i intenta ésser agradable.

Magdalena. 31 anys. Llicenciada en Periodisme. És mexicana i viu a Barcelona amb una noia argentina que no coneixia prèviament a la convivència.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: Comparteixes despeses, tens algú quan arribes a casa i tens temps d'avorrir-te.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: La manca de privacitat. No pots sortir del lavabo com vols, per exemple.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: No facis als altres el que no vulguis que et facin a tu.

Israel. 29 anys. Llicenciat en Periodisme. Va viure a Platja d'Aro amb dos companys de feina, desconeguts abans de conèixer-hi.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: El fet de conèixer gent nova, viure noves experiències (cuinar, netejar)...

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: De vegades, no totes les opinions i/o actituds són compartides, i això genera discrepàncies.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Molta paciència i moltes dosis d'humor. És l'únic mitjà per sobreviure.

Oriol. 24 anys. Estudiant d'Econòmiques. Viu amb dos amics a Barcelona.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: L'autonomia per decidir horaris, dietes, invitats, fets. El fet de sentir un espai privat (la teva habitació) i gaudir-lo com més et convingui.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: No poder gaudir de tots els racons del pis o fer-los sentir com a teus (el contrari que passa amb l'habitació). A vegades, sorgeixen despeses econòmiques imprevistes. Aguantar al company, és a dir, fer bona cara quan el moment no és l'indicat.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Cal que triïs bé els companys, que tinguis bona relació

amb ells i que ells tinguin experiència prèvia compartint habitatge.

Juan Pablo. 30 anys. Llicenciat en Periodisme. Xilè. Viu a Barcelona amb tres companys que no coneixia prèviament. Aviat canviarà d'habitatge per viure amb un amic seu de tota la vida.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: L'estalvi de diners.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: Que a vegades necessites més espai per a tu, sobretot a la sala i la cuina. El lavabo no sempre està lliure quan el necessites.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Tracta tu mateix de generar una bona convivència amb els teus companys. Si no hi ha bon ambient, sigues tu qui ho propicïi. No esperis que la resta de la gent sigui agradable sense ser-ho tu també. Tot i que siguis nou al pis, pren la iniciativa per a que les coses siguin com tu vols a l'habitatge i amb la relació amb els companys.

Lluís. 33 anys. Va compartir pis d'estudiants a Girona mentre estudiava la seva carrera universitària.

Quins són els aspectes més positius de compartir habitatge: L'experiència de viure amb més gent. Les noves amistats que fas i l'obertura de mentalitat davant de diferents punts de vista, a vegades contraris als teus.

Quins són els aspectes menys positius de compartir habitatge: Cap, tot i que potser ara trobaria a faltar la manca de privacitat.

Dóna un consell a algú que vulgui compartir habitatge: Seguretat en un mateix, confiança en qui vingui i tolerància.

6.2. Consells a l'hora de compartir

Si ets llogater...

1. Pensa en quina és l'habitació que necessites.
2. És important saber si l'habitació està moblada o no i si té els mobles que necessites.
3. Pensa en si l'habitació té espai suficient per a les teves coses.
4. Pensa en la zona i en els transports que hi ha.
5. Quants diners estàs disposat a pagar? (l'ideal és que el lloguer no superi el 30% dels teus ingressos)
6. Si demanen fiança, has de saber que ha de ser retornada a la finalització del contracte a no ser que s'acrediti la seva utilització per reparar desperfectes.
7. Despeses. Millor incloses a la renda
8. Si els subministraments no es troben inclosos a la renda, interessat per l'estil del vida del propietari/company i compara'l amb el teu. Si entre els companys hi ha algú que fa més consum, igual s'ha de fer un repartiment de la despesa proporcional.
9. Per quant de temps vols l'habitació?
10. Pensa en els serveis que necessitaràs (cuina, rentadora...) i si el propietari te'ls ofereix

Si ets propietari...

1. Ha de quedar molt clar l'habitació que llogues i els espais comuns de casa teva que vols compartir i si hi ha espais que vulguis reservar per ús exclusiu teu.
2. Pensar en els serveis que oferiràs (cuina, rentadora, televisió)
3. Defineix el temps de compartició.
4. Pensa en la renda.
5. Demanar fiança és convenient per cobrir eventuais reparacions a l'habitatge.
6. Les despeses millor incloses a la renda, t'estalviaràs molts problemes.
7. Pensa en la forma de repartir les despeses si no les inclou
8. Si llogues l'habitació amb mobles, has de fer un inventari. També és convenient inventariar mobles i electrodomèstics dels espais comuns.
9. Si no vols coincidir la sala d'estar i el menjador consensua amb el company uns horaris
10. Si vols un cert ordre d'entrades i sortides, estableix un horari d'entrada màxima a la nit i els caps de setmana.
11. Ha de quedar clar si vols permetre entrada d'amics i familiars.

Tant si ets llogater com propietari...

1. Has de tenir clar el perfil de company que vols; afinitats, ritme de vida, edat... pregunta abans de decidir-te.
2. És molt convenient regular la compartició a través d'un contracte de lloguer parcial i establir-ne normes de convivència.

7. Adreces i webs d'interès

Webs per trobar pis compartit

[Borsa Jove Compartir Habitatge](#) [6]

[Lloguer Jove](#) [7]

[Loquo](#) [8]

[Compartir Piso](#) [9]

[Easypiso](#) [10]

[Piso compartido](#) [11]

[Tauler d'anuncis al CIAJ](#) [12]

[Pisos de estudiantes](#) [13]

Webs de convivència intergeneracional

[Fundació Viure i Conviure](#) [14]

[Amics de la Llar](#) [15]

Més enllaços

[Portal dels Joves del Barcelonès](#) [16]

[CIAJ](#) [17]

[Secretaria General de Joventut](#) [18]

[Oficina de l'Habitatge de Barcelona](#) [19]

Ajuts del Pla pel Dret a L'Habitatge 2004-2007

Ajuts del Departament de Benestar i Família

Ajuts d'Urgències socials

Badalona: www.badalona.cat [20]

Barcelona: www.bcn.cat [21]
L'Hospitalet de Llobregat: www.l-h.cat [22]
Santa Coloma de Gramenet: www.grame.net [23]
Sant Adrià de Besòs: www.sant-adria.cat [24]
Creu Roja: www.creuroja.org [25]
Càritas: www.caritasbcn.org [26]

Assessories sobre habitatge

Assessoria jurídica ([Xarxa Borses Joves d'Habitatge del Barcelonès](#) [27])

A la ciutat de Barcelona
Web xarxa PIJs:
www.bcn.cat/infojove [28]

Xarxa d'Oficines de l'Habitatge de Barcelona

Horari unificat d'atenció al públic a totes les Oficines de l'Habitatge
Matins: Dilluns a Divendres de 9 a 14 h
Tardes: Dilluns, Dimarts i Dimecres de 16 a 18 h. Dijous de 16 a 19.30 h. Divendres tancat
www.consorciohabitatgebcn.cat [29]

Oficina de l'Habitatge de Ciutat Vella

Carrer Pintor Fortuny, 17-19
08001 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de l'Eixample

València, 307
08009 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Sants-Montjuïc

Carrer de la Creu Coberta, 104
08028 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Les Corts

Carrer de Numància, 101
08029 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Sarrià - Sant Gervasi

Carrer de Canet, 24
08017 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Gràcia

Plaça de la Vila de Gràcia, 2
08012 Barcelona

Oficina de l'Habitatge d'Horta

Carrer Llobregós, 175-189
08032 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Nou Barris

Carrer Doctor Pi i Molist, 133
08042 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Sant Andreu

Carrer Joan Torras, 49
08030 Barcelona

Oficina de l'Habitatge de Sant Martí

Rambla del Poblenou, 147
08018 Barcelona

Promocions d'habitatge de protecció oficial promoguts per la Generalitat de Catalunya (INCASOL)

Institut Català del Sol. Generalitat de Catalunya
C. Còrsega, 289, 6é
08008 Barcelona

Tel 93.228.60.00
incasol@gencat.net [30]
<http://www20.gencat.cat/portal/site/incasol> [31]

ADIGSA

C. de la Diputació, 92
08015 Barcelona
Tel. 93.228.72.00 atenció al ciutadà i visites concertades
Horari d'informació: atenció de 8:30 a 14 hores de dilluns a divendres i dimarts de 16 a 18 hores.
adigsa@gencat.net [32]

Engestur:

C. Liszt, 36
08917 Badalona
Tel. 93.460.84.00
engestur@engestur.com [33]

Gramepark

Av. Generalitat, 112-114, local
08922 Santa Coloma de Gramenet
Tel. 93.392.47.45
informació@gramepark.com [34]

Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona

C. Dr. Aiguader, 26-36
Tel 93.291.85.00
Horari d'atenció al públic: de dilluns a divendres de 9 a 14 i dijous de 16 a 18 hores.
www.pmhb.org [35]
pmhb@pmhb.org [36]

Regesa

C. de les Tàpies, 4
08001 Barcelona
Tel. 93.318.90.10
www.regesa.es [37]
info@regesa.es [38]

Institut Metropolità de Promoció del Sòl i Gestió Patrimonial (IMPSOL)

C. 62, núm. 16, edifici A, Zona Franca, 08040 (Barcelona)
Telèfon: 932 235 151
Fax: 932 234 373
e-mail: impsol@amb.es [39]
web: www2.amb.cat/impsol [40]

L'H 2010. Societat Privada Municipal

C/ Canigó, 8
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Telèfon: 93 448 75 90
Horari: De dilluns a divendres de 9 a 14h i de dilluns a dijous de 16 a 18:30h
E-mail: lh2010@l-h.cat [41]

Of. At. Ciutadana L'H 2010

Pl. Espanyola, 21
08903 L'Hospitalet de Llobregat
Telèfon: 93 447 02 10
Horari: Dilluns a divendres de 10 a 14 hores i de dilluns a dijous de 16 a 18 hores.

[Federació de Cooperatives d'Habitatges de Catalunya](#) [42]

Col·legis de Professionals:

[Col·legi d'Administradors](#) [43]

[Col·legi d'Arquitectes de Catalunya](#) [44]

[Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics](#) [44]

[Col·legi de Notaris de Catalunya](#) [45]

[Col·legi d'API](#) [46]

[Col·legi de Gestors i Administradors de Finques](#) [47]

Vincular Mapa Jove **Categoria del Mapa Jove:** Habitatge i Allotjament
Oficines Locals d'Habitatge

Mapa Jove

- [Secció "Habitatge i Allotjament " del Mapa Jove](#) [48]
- [Secció "Oficines Locals d'Habitatge" del Mapa Jove](#) [49]

8. Agraïments

Agraïm la desinteressada col·laboració en l'elaboració d'aquesta guia a:

M. Bravo
M. Camón
M. Fera
L. Garrido
H. Manzano
G. Morelló
P. Navarrete
R. Pavón
J.P. Valdeavellano
J. Vila

I a tots els i les joves que ens han fet arribar les seves enquestes a través del Portal dels Joves del Barcelonès.

Links:

- [1] <http://obrasocial.caixacatalunya.es/osocial/main.html?idioma=2>
- [2] <mailto:barcelona@amicdelallar.com>
- [3] <http://www.amicsllar.com>
- [4] <https://www.barcelonesjove.net/mapajove/2717/Oficines d'Assessorament Jurídic>
- [5] <http://www.barcelonesjove.net/cirej/assessoria-dhabitatge>
- [6] <http://www.compartir-habitatge.net/>
- [7] <http://www.lloguerjove.com/es/Intro.jsp>
- [8] <http://www.loquo.com/>

[9] <http://www.compartir-piso.com/>
[10] <http://www.easypiso.com/>
[11] <http://www.pisocompartido.com/>
[12] <http://www.bcn.es/ciaj/serveis/cframe1.htm>
[13] <http://www.pisos-estudiantes.com/>
[14] <http://obrasocial.caixacatalunya.es/osocial/main.html?idioma=1>
[15] <http://www.amicsllar.com/>
[16] <http://www.barcelonesjove.net/>
[17] <http://www.bcn.es/ciaj/>
[18] <http://www.gencat.net/joventut/>
[19] <http://www.bcn.es/habitatge/welcome.shtml>
[20] <http://www.badalona.cat>
[21] <http://www.bcn.cat>
[22] <http://www.l-h.cat>
[23] <http://www.grame.net>
[24] <http://www.sant-adria.cat>
[25] <http://www.creuroja.org>
[26] <http://www.caritasbcn.org>
[27] [arcelon%C3%A8s](http://www.barcelonesjove.net/mapajove/2732/Xarxa%20Borses%20Joves%20d%27Habitatge%20del%20B)
[28] <http://www.bcn.cat/infojove>
[29] <http://www.consorcihabitatgebcn.cat>
[30] <mailto:incasol@gencat.net>
[31] <http://www20.gencat.cat/portal/site/incasol>
[32] <mailto:adigsa@gencat.net>
[33] <mailto:engestur@engestur.com>
[34] <mailto:informació@gramepark.com>
[35] <http://informació@gramepark.com>
[36] <mailto:pmhb@pmhb.org>
[37] <http://www.regesa.es>
[38] <mailto:info@regesa.es>
[39] <mailto:impsol@amb.es>
[40] <http://www2.amb.cat/impsol>
[41] <mailto:lh2010@l-h.cat>
[42] <http://www.cooperativescatalunya.coop/>
[43] <http://www.coleadministradors.cat/>
[44] <http://www.coac.net/>
[45] <http://193.16.43.15/>
[46] <http://www.apibcn.com/>
[47] <http://www.gestores.net/>
[48] [https://www.barcelonesjove.net/mapajove/2733/Habitatge i Allotjament](https://www.barcelonesjove.net/mapajove/2733/Habitatge%20i%20Allotjament)
[49] [https://www.barcelonesjove.net/mapajove/2734/Oficines Locals d'Habitatge](https://www.barcelonesjove.net/mapajove/2734/Oficines%20Locals%20d'Habitatge)